

КИТОБИ ЯКУМИ ВАҚОЕЪНОМА БОБИ ЯКУМ

Насабнома. Насли Эсов.

1. ОДАМ, Шет, Анӯш;
2. Қенон, Маҳалалъил, Ёрад;
3. Ҳанӯх, Матушолах, Ломак;
4. Нӯх, Сом, Ҳом ва Ёфат.
5. Писарони Ёфат: Ҷӯмар ва Мочӯҷ ва Модай ва Ёвон ва Тубол ва Машак ва Тирос.
6. Ва писарони Ҷӯмар: Ашканаз ва Рифат ва Тӯчармо.
7. Ва писарони Ёвон: Алишо ва Таршиш, Киттим ва Рӯдоним.
8. Писарони Ҳом: Куш ва Миср ва Фут ва Канъон.
9. Ва писарони Куш: Сабо ва Ҳавило ва Сабто ва Раъмо ва Сабтако; ва писарони Раъмо: Шабо ва Дадон.
10. Ва Куш Нимрӯдро ба дунъё овард; ӯ ба пурзӯр шудан бар рӯи замин шурӯъ намуд.
11. Ва Миср Лудим ва Аномим ва Лаҳобим ва Нафтуҳимро ба дунъё овард,
12. Ва Фатрусим ва Каслуҳимро, ки аз он чо фалиштиён пайдо шуданд, ва Кафтӯримро.
13. Ва Канъон Сидӯн, нахустзодаи худ, ва Ҳитро ба дунъё овард,
14. Ва Ябусӣ ва Амӯрӣ ва Цирчоширо,
15. Ва Ҳиввӣ ва Арқӣ ва Синиро,
16. Ва Арводӣ ва Саморӣ ва Ҳамотиро.
17. Писарони Сом: Элом ва Ашшур ва Арфакшад ва Луд ва Арам ва Ус ва Ҳул ва Ҷатар ва Машак.
18. Ва Арфакшад Шолахро ба дунъё овард, ва Шолах Эбарро ба дунъё овард.
19. Ва ба Эбар ду писар таваллуд шуд: номи яке Фолаҷ буд, зеро ки дар айёми ӯ замин тақсим шудааст; ва номи бародараш — Ёқтон.

20. Ва Ёқтон Алмӯдод ва Шолаф ва Ҳазармавт ва Ёраҳро ба дунъё овард,
21. Ва Ҳадӯром ва Узол ва Диклоро,
22. Ва Эбол ва Абимоил ва Шаборо,
23. Ва Ёфир ва Ҳавило ва Ёубобро; ҳамаи онҳо писарони Ёқтон буданд.
24. Сом, Арфакшад, Шолах;
25. Эбар, Фолач, Рау;
26. Саруч, Нохӯр, Торах;
27. Абром, ки Иброҳим бошад.
28. Писарони Иброҳим: Исҳок ва Исмоил.
29. Ин аст насаби онҳо: нахустзодаи Исмоил Набойӯт, ва Қедор ва Адбаил ва Мибсом,
30. Мишмоъ ва Думо, Массо, Ҳадад ва Темо,
31. Ятур, Нофиш ва Қедмо — инҳо писарони Исмоил буданд.
32. Ва писарони Қатуро, ки суррияи Иброҳим буд: вай Зимрон ва Ёқшон ва Мадон ва Мидьён ва Ишбоқ ва Шуахро зойд; ва писарони Ёқшон: Шабо ва Дадон.
33. Ва писарони Мидьён: Эфо ва Эфар ва Ҳанӯх ва Абидоъ ва Алдоо — ҳамаи инҳо писарони Қатуро буданд.
34. Ва Иброҳим Исҳокро ба дунъё овард; писарони Исҳок: Эсов ва Исроил.
35. Писарони Эсов: Элифоз, Реуил ва Яуш ва Яъллом ва Қӯрах.
36. Писарони Элифоз: Темон ва Ёмор, Сафӣ ва Чаътом, Қеназ ва Тимнаъ ва Амолеқ.
37. Писарони Реуил: Наҳат, Зарах, Шаммо ва Миззо.
38. Ва писарони Сеир: Лӯтон ва Шӯбол ва Сибъӯн ва Ано ва Дишӯн ва Эсар ва Дишан.
39. Ва писарони Лӯтон: Хӯрӣ ва Хӯмом; ва хоҳари Лӯтон: Тимнаъ.
40. Писарони Шӯбол: Альён ва Монаҳат ва Эбол, Шафӣ ва Ёном; ва писарони Сибъӯн: Аё ва Ано.

41. Писарони Ано: Дишӯн; ва писарони Дишӯн: Ҳамрон ва Ашбон ва Итрон ва Карон.
42. Писарони Эсар: Билҳон ва Заъвон, Яқон; писарони Дишӯн: Ус ва Арон.
43. Ва инҳоянд подшоҳоне ки дар замини Адӯм подшоҳӣ кардаанд, пеш аз он ки подшоҳе дар банӣ-Исроил подшоҳӣ кунад: Балаъ ибни Баӯр, ва номи шаҳри ӯ Динҳоба буд.
44. Ва Балаъ мурд, ва дар чояш Йӯбоб ибни Зараҳ аз Босро подшоҳӣ кард.
45. Ва Йӯбоб мурд, ва дар чояш Ҳушом аз замини темо-ниён подшоҳӣ кард.
46. Ва Ҳушом мурд, ва дар чояш Ҳадад ибни Бадад, ки дар саҳрои Мӯоб Мидьёнро шикаст дод, подшоҳӣ кард, ва номи шаҳри ӯ Авит буд.
47. Ва Ҳадад мурд, ва дар чояш Самло аз Масреко подшоҳӣ кард.
48. Ва Самло мурд, ва дар чояш Шоул аз Раҳӯбӯти лаби наҳр подшоҳӣ кард.
49. Ва Шоул мурд, ва дар чояш Баал-Ҳонон ибни Акбӯр подшоҳӣ кард.
50. Ва Баал-Ҳонон мурд, ва дар чояш Ҳадад подшоҳӣ кард, ва номи шаҳри ӯ Фой буд; ва номи занаш Маҳетабъил бинти Матрад бинти Мезоҳоб буд.
51. Ва Ҳадад мурд; ва умарои Адӯм буданд: амир Тимнаъ, амир Алво, амир Ятет,
52. Амир Оҳалибому, амир Эло, амир Финӯн,
53. Амир Қеназ, амир Темон, амир Мибсор,
54. Амир Мачдиил, амир Иром; инҳо умарои Адӯм буданд.

БОБИ ДУЮМ

Насли Яъқуб ва Яҳудо.

1. ИНҲОЯНД писарони Исроил: Реубен, Шимъун, Левӣ ва Яҳудо, Исокор ва Забулун,
2. Дон, Юсуф ва Бинъёмин, Нафтолӣ, Чод ва Ошер.

3. Писарони Яхудо: Эр ва Ўнон ва Шело, — ин се нафар барои ӯ аз Бат-Шуои канъонӣ таваллуд ёфтанд; ва нахустзодаи Яхудо, Эр, дар назари Худованд ношоям буд, ва Ў варо миронид.
4. Ва келинаш Томор барои ӯ Форас ва Зорахро зодид; писарони Яхудо чамъ панҷ нафар буданд.
5. Писарони Форас: Ҳесрӯн ва Ҳомул.
6. Ва писарони Зораҳ: Зимрӣ ва Эйтон ва Ҳеймон ва Калкул ва Дораъ; чамъ панҷ нафар буданд.
7. Ва писарони Кармӣ: Охори балоангези Исроил, ки дар бобати ғанимати ҳаром хиёнат карда буд.
8. Ва писарони Эйтон: Азаръё.
9. Ва писарони Ҳесрӯн, ки барои ӯ таваллуд ёфтанд: Ерахмеил ва Ром ва Келубой.
10. Ва Ром Аминодобро ба дунъё овард, ва Аминодоб Нахшӯнро ба дунъё овард, ки вай раиси банӣ-Яхудо буд.
11. Ва Нахшӯн Салморо ба дунъё овард, ва Салмо Бӯазро ба дунъё овард.
12. Ва Бӯаз Убридро ба дунъё овард, ва Убрид Йисойро ба дунъё овард.
13. Ва Йисой нахустзодаи худ Элиобро ба дунъё овард, ва ду юмин — Абинодобро, ва се юмин — Шимъоро,
14. Ва чорумин — Натанъилро, ва панҷумин — Раддайро,
15. Ва шашумин — Ўсамро, ва ҳафтумин — Довудро.
16. Ва хоҳаронашон Саруё ва Абиҷайл буданд. Ва писарони Саруё — Абшай ва Юоб ва Асоил; се нафар.
17. Ва Абиҷайл Амосоро зодид. Ва падари Амосо Ётари исмоилӣ буд.
18. Ва Колеб ибни Ҳесрӯн аз зани худ Азубо ва аз Ериӯт фарзандон ба дунъё овард, ва писаронаш инҳоянд: Ёшар ва Шубоб ва Ардӯн.
19. Ва Азубо мурд, ва Колеб Эфратро гирифт, ва ӯ Ҳурро барои вай зодид.
20. Ва Ҳур Уриро ба дунъё овард, ва Урӣ Басалъилро ба дунъё овард.

21. Ва сонӣ Ҳесрӯн назди духтари Мокир, падари Чилъод, даромад, ва ӯро гирифт, дар ҳолате ки шастсола буд, ва ӯ барои вай Саҷубро зоид.
22. Ва Саҷуб Ёирро ба дунъё овард, ва ӯ дар замини Чилъод бисту се шаҳр дошт.
23. Вале Чашур ва Арам деҳоти Ёир, Қанот ва қасабаҳои онро, ки шаст шаҳр буд, аз онҳо гирифтанд, — ҳамаи инҳо ба писарони Мокир, падари Чилъод, тааллук; дошт.
24. Ва баъд аз он ки Ҳесрӯн дар Колеб-Эфрат мурд, Абиё, зани Ҳесрӯн, барои ӯ Ашхурро зоид, ки вай падари Тақӯо буд.
25. Ва писарони Ерахмеил, нахустзодаи Ҳесрӯн, инҳо буданд: нахустзодааш Ром ва Буно ва Ҷран ва Ҷсам ва Аҳиё.
26. Ва Ерахмеил зани дигаре дошт, ки номаш Аторо буд, ва ӯ модари Ҷном буд.
27. Ва писарони Ром, нахустзодаи Ерахмеил, инҳо буданд: Маас ва Ёмин ва Эқар.
28. Ва писарони Ҷном Шаммай ва Ёдоъ буданд, ва писарони Шаммай — Нодоб ва Абишур.
29. Ва номи зани Абшур Абиҳоил буд, ва ӯ Аҳбон ва Мӯлидро барои вай зоид.
30. Ва писарони Нодоб: Солад ва Апоим; ва Солад бе фарзанд мурд.
31. Ва писарони Апоим: Ёишъӣ; ва писарони Ёишъӣ: Шешон; ва писарони Шешон: Аҳлой.
32. Ва писарони Ёдоъ, бародари Шаммай: Ётар ва Ёӯнотон; ва Ётар бе фарзанд мурд.
33. Ва писарони Ёӯнотон: Фолат ва Зозо. Инҳо писарони Ерахмеил буданд.
34. Ва Шешон писаре надошт, балки фақат духтарон дошт; ва Шешон ғуломи мисрие дошт, ва номаш Ярҳоъ буд.
35. Ва Шешон духтари худро ба ғуломаш Ярҳоъ ба занӣ дод, ва ӯ Аттойро барои вай зоид.
36. Ва Аттой Нотонро ба дунъё овард, ва Нотон Зободро ба дунъё овард.

37. Ва Зобод Эфлодро ба дунъё овард, ва Эфлол Убидро ба дунъё овард.
38. Ва Убид Ехуро ба дунъё овард, ва Еху Азарьёро ба дунъё овард.
39. Ва Азарьё Ҳоласро ба дунъё овард, ва Ҳолас Эльсоро ба дунъё овард.
40. Ва Эльосо Сисмойро ба дунъё овард, ва Сисмой Шаллумро ба дунъё овард.
41. Ва Шаллум Еқамьёро ба дунъё овард, ва Еқамьё Элишомаъро ба дунъё овард.
42. Ва писарони Колеб, бародари Ерахмеил: нахустзодаш Мешоъ, ки падари Зиф буд, ва писарони Морешо, падари Ҳебрӯн.
43. Ва писарони Ҳебрӯн: Қӯрах ва Тапуаҳ ва Роцам ва Шомаъ.
44. Ва Шомаъ Раҳам, падари Ёркеомро ба дунъё овард, ва Роқам Шаммайро ба дунъё овард.
45. Ва писари Шаммай: Моӯн; ва Моӯн падари Байт-Сӯр буд.
46. Ва Эйфо, суррияи Колеб, Ҳорон ва Мӯсо ва Қозизро зойд; ва Ҳорон Қозизро дунъё овард.
47. Ва писарони Ёхдой: Роҷам ва Ютом ва Чишон ва Фолат ва Эйфо ва Шоаф.
48. Маако, суррияи Колеб, Шобар ва Тирҳаноро зойд.
49. Ва ӯ низ Шоаф, падари Мадманно, ва Шаво, падари Макбено ва падари Цибъоро зойд. Ва духтари Колеб Аксо буд.
50. Писарони Колеб ибни Ҳур, нахустзодаи Эфрат, инҳо буданд: Шубол, падари Қирьят-Еорим;
51. Салмо, падари Байт-Лаҳм; Ҳориф, падари Байт-Қодир.
52. Ва Шубол, падари Қирьят-Еорим, писарон дошт: Ҳорӯз, Ҳасй-Ҳамнухӯт.
53. Ва оилаҳои Қирьят-Еорим: йитриён ва футиён, шумо-тиён ва мишроиён, ки аз онҳо соръотиён ва эштоулиён ба вучуд омадаанд.
54. Писарони Салмо: Байт-Лаҳм, натӯфотиён, Атрӯт-Байт-Юоб, ҳасй-ҳамнухӯтиён ва соръиён.

55. Ва оилаҳои котибоне ки дар Яъбис сокин буданд: тиръотиён, шимъотиён, сукотиён; инҳо қиниёнанд, ки аз Ҳаммат, падари Байт-Рикоб, пайдо шудаанд.

БОБИ СЕЮМ

Насли Довуд. Подшоҳони Яҳудо.

1. ВА писарони Довуд, ки барои ӯ дар Ҳебрӯн таваллуд ёфтанд, инҳо буданд: нахустзодааш Амнӯн аз Аҳинӯами изребили; дуюмин — Дониёл аз Абичайли кармили;
2. Сеюмин — Абшолӯм ибни Маъко бинти Талмой, подшоҳи Қашур; чорумин — Адӯниё ибни Ҳаччит;
3. Панчумин — Шафатъё аз Абитол; шашумин — Йитреом аз зани ӯ Эчло.
4. Ин шаш нафар барои ӯ дар Ҳебрӯн таваллуд ёфтанд, ки дар он ҷо ӯ ҳафт сол ва шаш моҳ подшоҳ буд, ва дар Ерусалим сию се сол подшоҳӣ кард.
5. Ва инҳо барои ӯ дар Ерусалим таваллуд ёфтанд: Шимъо ва Шубоб ва Нотон ва Сулаймон — чор нафар аз Бат-Шуо бинти Амиил;
6. Ва Йибҳор ва Элишомоъ ва Элифолат;
7. Ва Нӯча ва Нофаҷ ва Ёфия;
8. Ва Элишомоъ ва Эльёдоъ ва Элифолат — нӯҳ нафар.
9. Чамъи писарони Довуд ҳаминҳо буданд, ғайр аз писа-рони сурриягон ва хоҳарашон Томор.
10. Ва писари Сулаймон — Раҳабъом, писараш Абиё, писараш Осо, писараш Еҳӯшофот,
11. Писараш Еҳӯром, писараш Аҳазъёху, писараш Юош,
12. Писараш Амасьё, писараш Азаръё, писараш Ютом;
13. Писараш Оҳоз, писараш Ҳизқиё, писараш Менашше;
14. Писараш Омӯн, писараш Йӯшиёху.
15. Ва писарони Йӯшиёху: нахустзодааш Йӯҳонон, дуо-мин — Еҳӯёқим, сеюмин — Сидқиё, чорумин — Шаллум.
16. Ва писарони Еҳӯёқим: писараш Еконъё, писараш Сидқиё.
17. Ва писарони Еконъё: Асир, писараш Шаалтиил;

18. Ва Малкиром ва Фадое ва Шенъасар, Еқамъё, Хӯшо-моъ ва Надабъё.
19. Ва писарони Фадое: Зарубобил ва Шнмъй; ва писарони Зарубобил: Машуллом ва Ҳананъё, ва хоҳарашон Шелӯмит;
20. Ва Ҳашубо ва Ёҳил ва Борақъё ва Ҳасадъё, Юшаб-Ҳосад — панҷ нафар.
21. Ва писарони Ҳананъё: Фалатъё ва Ишаъё; писараш Рафоё, писараш Арнон, писараш Убадъё, писараш Шаканъё.
22. Ва писари Шаканъё: Шамаъё; ва писарони Шамаъё: Ҳаттуш ва Ёичъол ва Борияҳ ва Нааръё ва Шафот — шаш нафар.
23. Ва писарони Нааръё: Эльйӯэнай ва Ҳизқиё ва Азриком — се нафар.
24. Ва писарони Эльйӯэнай: Хӯдаввьёҳу ва Эльёшиб ва Фалоё ва Аккуб ва Ёӯҳонон ва Далоё ва Анонӣ — ҳафт нафар.

БОБИ ЧОРУМ

Насли Яҳудо ва Шимъун.

1. ПИСАРОНИ Яҳудо: Форас, Ҳесрӯн ва Кармӣ ва Ҳур ва Шубол.
2. Ва Раоё ибни Шубол Яҳатро ба дунъё овард, ва Яҳат — Ахумай ва Лоҳадро; инҳоянд оилаҳои соръотиён.
3. Ва инҳо писарони падари Эйтом мебошанд: Изреъил ва Ишмо ва Идбош; ва номи хоҳарашон Ҳаслелфӯнӣ буд.
4. Ва Фануил падари Чадур ва Эзар падари Ҳушо; инҳо писарони Ҳур, нахустзодаи Эфрат, падари Байт-Лаҳм буданд.
5. Ва Ашхур, падари Тақӯо, ду зан дошт: Ҳельо ва Нааро.
6. Ва Нааро барои ӯ Аҳуззом ва Ҳефар ва Темнӣ ва Ҳоаҳашториро зоид, — инҳо писарони Нааро буданд.
7. Ва писарони Ҳельо: Сорат ва Сӯҳар ва Этнон.
8. Ва Қӯс Онуб ва Субибо ва оилаҳои Аҳарҳил ибни Ҳорумро ба дунъё овард.

9. Ва Яъбис аз бародарони худ мӯхтарамтар буд, ва модараш ўро Яъбис ном ниҳода, гуфт: «Зеро ки ман ўро бо андӯх зоидаам».
10. Ва Яъбис сӯи Худои Исроил хонда, гуфт: «Кошки Ту маро баракат медодӣ, ва ҳудуди маро афзун менамудӣ, ва дастӣ Ту бо ман мебуд, ва маро аз офат маҳфуз медоштӣ, то ки андӯхгин набошам!» Ва Худованд ба вай он чи тала-бида буд, ато намуд.
11. Ва Қалуб, бародари Шуҳо, Маҳирро, ки падари Эштўн бошад, ба дуньё овард,
12. Ва Эштўн Байт-Рофо ва Фосияҳ ва Таҳинно, падари шаҳри Ноҳошро ба дуньё овард, — инҳо мардуми Рико мебошанд.
13. Ва писарони Қеназ: Отниил ва Сароё; ва писари Отниил: Ҳатат.
14. Ва Маўнўтай Офроро ба дуньё овард, ва Сароё Юоб, падари Дараи косибонро ба дуньё овард, зеро ки косиб буданд.
15. Ва писарони Колеб ибни Ефунне: Иру, Эло ва Ноам; ва писари Эло: Қеназ.
16. Ва писарони Еҳалелъил: Зиф ва Зифо, Тирьё ва Асаръил.
17. Ва писарони Эзро: Ётар ва Морад ва Эфар ва Ёлўн; ва Мирьём ва Шаммай ва Ишбах, падари Эштемўаро зойд.
18. Ва зани яҳудияи ў Ёрад, падари Ҷадур, ва Ҳобар, падари Сукў, ва Якутиил, падари Зонўахро зойд; ҳаминҳо писарони Битьё бинти фиръавн, ки Морад гирифта буд, мебошанд.
19. Ва писарони зани ў Ҳўдиё, ки хоҳари Ноҳам, падари Қайло буд, Ҷармӣ ва Эштемўаи маъкотӣ буданд.
20. Ва писарони Шимўн: Амнўн ва Ринно, Бен-Ҳанан ва Тилўн; ва писарони Йишъй: Зўҳит ва Бен-Зўҳит.
21. Писарони Шело ибни Яҳудо: Эр, падари Лико, ва Лаъдо, падари Морешо, ва оилаҳои корхонаи катонбофӣ аз хонадони Ашбеа,

22. Ва Юқим ва мардуми Кузибо ва Юош ва Сороф, ки амлоқдорони Мӯоб буданд ва бо ҷанг ҷавоб мегардонданд; ва ин вақоеи қадим аст.
23. Онҳо кулолгар буданд ва дар Натоим ва Ҷадеро сукунат доштанд, аз ҷониби подшоҳ барои иҷрои кори ӯ дар он ҷо сокин буданд.
24. Писарони Шимъун: Намуил ва Ёмин, Ёриб, Зораҳ, Шоул;
25. Писараш Шаллум, писараш Мибсом, писараш Мишмоъ.
26. Ва писарони Мишмоъ: писараш Ҷаммуил, писараш Заккур, писараш Шимъӣ;
27. Ва Шимъӣ шонздаҳ писар ва шаш духтар дошт, вале бародаронаш писарони бисъёр надоштанд, ва тамоми оилашон мисли банӣ-Яҳудо сершумор нашуда буд.
28. Ва онҳо дар Беэр-Шобаъ ва Мӯлодо ва Ҷасар-Шуол сукунат доштанд,
29. Ва дар Билҳо ва Осам ва Тӯлод,
30. Ва дар Батуил ва Ҳормо ва Сиклоч,
31. Ва дар Байт-Марқобӯт ва Ҷасар-Сусим ва Байт-Биръӣ ва Шаароим; ин шаҳрҳо то вақти подшоҳии Довуд аз онҳо буд.
32. Ва қасабаҳои онҳо: Эйтом ва Айин, Риммун ва Тӯкин ва Ошон — панҷ шаҳр,
33. Ва ҳамаи қасабаҳои онҳо, ки дар гирду пеши ин шаҳрҳо то Боал буд; ҳамин аст масканҳои онҳо ва насабномаҳое ки онҳо доштанд.
34. Ва Машубоб ва Ямлик ва Юшо ибни Амасьё,
35. Ва Юил ва Еху ибни Юшибъё, ибни Сароё, ибни Асиил,
36. Ва Элюэнай ва Яъқубо ва Юшуҳоё ва Асоё ва Адиил ва Ишмиил ва Баноё,
37. Ва Зизо ибни Шифъӣ, ибни Аллун, ибни Ядоё, ибни Шимрӣ, ибни Шамаъё, —
38. Инҳо, ки номҳои онҳо зикр ёфтааст, сардорони оилаҳои худ буданд, ва хонаводаи падаронашон бағоят сершумор гардида буд.

39. Ва онҳо ба даромадгоҳи Чадур, то тарафи шарқии дара рафтанд, то ки барои рамаҳои худ чарогоҳ пайдо кунанд.
40. Ва чарогоҳи сералафи хубе ёфтанд, ва он замин фароҳ ва ором ва осоишта буд, ки дар он ҷо пештар ҳомиён сукунат доштанд.
41. Ва онҳое ки дар айёми Ҳизкиё, подшоҳи Яхудо, ном ба ном навишта шуда буданд, омада, хайманишинон ва маўниёни дар он ҷо ёфтшударо зарба заданд ва то имрӯз онҳоро маҳв намуда, дар ҷояшон сокин шуданд, зеро ки чарогоҳ барои рамаҳои дар он ҷо буд.
42. Ва аз миёни онҳо, аз банӣ-Шимўн, панҷсад нафар ба кӯҳи Сеир рафтанд, ва Фалатъё ва Нааръё ва Рафоё ва Узиил, писарони Йишъй, сардорашон буданд;
43. Ва бақияи растагорони Амолекро зарба заданд, ва то имрӯз дар он ҷо сукунат доранд.

БОБИ ПАНЧУМ

Насли Реубен, Ҷод, Менашише ва Левӣ.

1. ВА писарони Реубен, нахустзодаи Исроил, — зеро ки ӯ нахустзода буд, вале вақте ки бистари падарашро палид кард, нахустзодагии ӯ ба писарони Юсуф ибни Исроил дода шуд, ва дар насабномаи ӯ нахустзодагӣ инъикос наёфт;
2. Ва агарчи Яхудо бар бародаронаш бартарӣ пайдо карда, пешво аз ӯ пайдо шуд, вале нахустзодагӣ аз они Юсуф гардид.
3. Писарони Реубен, нахустзодаи Исроил: Ҳанўх ва Фал-лу, Ҳесрўн ва Кармӣ.
4. Писарони Юил: писараш Шамаъё, писараш Ҷуч, пи-сараш Шимъй,
5. Писараш Мико, писараш Раоё, писараш Баал,
6. Писараш Баэро, ки ўро Тичлат Филосар, подшоҳи Ашшур, ба асирӣ бурд, ва ӯ раиси реубениён буд.
7. Ва бародаронаш, бар ҳасби хонаводаҳои мувофиқи рӯйхати насабномаҳои онҳо, Яиил, ки сардор буд, ва Закаръёху,

8. Ва Болаъ ибни Озоз, ибни Шомаъ, ибни Юил, ки дар Арӯэр то Набӯ ва Баал-Маӯн сокин буд,
9. Ва ба тарафи шарқ то даромадгоҳи биёбон, ки ибти-дояш аз наҳри Фурот буд, сукунат дошт, зеро ки рамаҳои чорвои онҳо дар замини Чилъод сершумор шуда буд.
10. Ва дар айёми Шоул онҳо бо ҳочариён ҷанг карданд, ва ҳочариён ба дасти онҳо афтоданд; ва онҳо дар тамоми музофоти шарқии Чилъод дар хаймаҳои ҳочариён сокин шуданд.
11. Ва банӣ-Қод дар рӯ ба рӯи онҳо то Салко, ки дар замини Бошон буд, сукунат доштанд.
12. Юил сардорашон, ва Шофом муовини ӯ буд, ва Яънай ва Шофот дар Бошон буданд.
13. Ва бародарони онҳо, бар ҳасби хонаводашон: Микоил ва Машуллом ва Шобаъ ва Юрай ва Яъкон ва Зияъ ва Эбар — ҳафт нафар.
14. Инҳоянд писарош Абиҳоил ибни Ҳурӣ, ибни Ёрӯаҳ, ибни Чилъод, ибни Микоил, ибни Ешишай, ибни Яҳдӯ, ибни Буз;
15. Аҳӣ ибни Абдиил, ибни Қунӣ сардори хонаводаи онҳо буд.
16. Ва онҳо дар Чилъод ва Бошон ва деҳоташ, ва дар ҳамаи ҷароғоҳҳои Шорӯн то ақсои он сокин буданд.
17. Насабномаи ҳамашон дар айёми Ютом, подшоҳи Яҳудо, ва дар айёми Ёробъом, подшоҳи Исроил, тартиб дода шуда буд.
18. Аз банӣ-Реубен ва қодиён ва нисфи сибти Менашше ҷанговарон, касоне ки сипар ва шамшер мебардоштанд, ва камондорон, ва ҷангозмудагон, ки ба майдони корзор мебароманд, чилу чор ҳазору ҳафтсаду шаст нафар буданд.
19. Ва онҳо бо ҳочариён ва Йитур ва Нофиш ва Нӯдоб ҷанг карданд.
20. Ва бар зидди инҳо кӯмак гирифтанд, ва ҳочариён ва ҳамаи ҳамроҳонашон ба дасти онҳо таслим гардиданд, зеро ки онҳо дар вақти ҷанг ба Худо истиғоса бурданд, ва ӯ истиғосаи онҳоро иҷобат намуд, чунки ба ӯ таваккал карданд.

21. Ва аз чорвои онҳо ба ғанимат гирифтанд: панҷоҳ ҳазор шутур, ва дусаду панҷоҳ ҳазор гӯсфанд, ва ду ҳазор хар, ва сад ҳазор қони одам,
22. Зеро бисъёр касон кушта шуданд, чунки ин ҷанг аз қониби Худо буд; ва ба ҷои инҳо то вақти асирии худ сокин шуданд.
23. Ва писарони нисфи сибти Менашше дар он замин, аз Бошон то Баал-Ҳермӯн ва Санир ва кӯҳи Ҳермӯн сокин буданд; онҳо афзоиш ёфтанд.
24. Ва инҳоянд сардорони хонаводаҳшон: Эфар ва Ёишъй ва Алиил ва Азриил ва Ирмиё ва Хӯдавъё ва Яҳдиил, ки мардони шучои ҷангӣ, мардони номдор, сардорони хонаво-даҳои худ буданд.
25. Валекин ба Худои падарони худ хиёнат карданд, ва ба худоёни қавмҳои он замин, ки Худо аз пеши онҳо маҳв карда буд, пайравӣ намуда, бо зино машғул шуданд.
26. Ва Худои Исроил рӯҳи Фул, подшоҳи Ашшур, ва рӯҳи Тичлат Филосар, подшоҳи Ашшурро барангехт, ва ӯ реубе-ниён ва қодиён ва нисфи сибти Менашшера ба асирӣ гирифт, ва онҳоро ба Ҳалаҳ ва Ҳобӯр ва Ҳоро ва наҳри Қӯзон овард, ки то имрӯз онҳо дар он ҷо мебошанд.

БОБИ ШАШУМ

Алоҳида дар бораи насли Левӣ ва Ҳорун.

1. ПИСАРОНИ Левӣ: Цершӯн, Қаҳот ва Марорӣ.
2. Ва писарони Қаҳот: Амром, Ёисҳор ва Ҳебрӯн ва Уззиил.
3. Ва фарзандони Амром: Ҳорун ва Мусо ва Марьям; ва писарони Ҳорун: Нодоб ва Абиҳу, Эльзор ва Итомор.
4. Эльзор Финҳосро ба дунъё овард; Финҳос Абишуаро ба дунъё овард;
5. Ва Абишуа Букқиро ба дунъё овард, ва Букқӣ Уззиро ба дунъё овард;

6. Ва Уззй Зарахьёро ба дуньё овард, ва Зарахьё Мароютро ба дуньё овард;
7. Ва Мароют Амарьёро ба дуньё овард, ва Амарьё Ахитубро ба дуньё овард;
8. Ва Ахитуб Содӯкро ба дуньё овард, ва Содӯк Аҳи-маасро ба дуньё овард;
9. Ва Аҳимаас Азарьёро ба дуньё овард, ва Азарьё Йӯҳононро ба дуньё овард;
10. Ва Йӯҳонон Азарьёро ба дуньё овард; вай ҳамон аст, ки дар хонае ки Сулаймон дар Ерусалим бино кард, коҳин буд.
11. Ва Азарьё Амарьёро ба дуньё овард, ва Амарьё Ахитубро ба дуньё овард;
12. Ва Ахитуб Содӯкро ба дуньё овард, ва Содӯк Шал-лумро ба дуньё овард;
13. Ва Шаллум Ҳилқиёро ба дуньё овард, ва Ҳилқиё Азарьёро ба дуньё овард;
14. Ва Азарьё Сароёро ба дуньё овард, ва Сароё Ехӯсо-доқро ба дуньё овард;
15. Ва Ехӯсодок ба асирӣ рафт, вақте ки Худованд аҳли Яҳудо ва Ерусалимро ба воситаи Набукаднесар чалои ватан кард.
16. Писарони Левӣ: Цершӯн, Қаҳот ва Марорӣ.
17. Ва инҳоянд номҳои писарони Цершӯн: Либнӣ ва Шимбӣ.
18. Ва писарони Қаҳот: Амром ва Йисҳор ва Ҳебрӯн ва Уззиил.
19. Писарони Марорӣ: Маҳлӣ ва Мушӣ; ва инҳоянд оилаҳои Левӣ бар ҳасби хонаводаҳои он.
20. Аз онҳо Цершӯн: писараш Либнӣ, писараш Яҳат, писараш Зиммо;
21. Писараш Юоҳ, писараш Иддӯ, писараш Зораҳ, писараш Еотрай.
22. Писарони Қаҳот: писараш Амминодоб, писараш Қӯрах, писараш Ассир,
23. Писараш Элқоно ва писараш Эбъёсоф ва писараш Ассир,

24. Писараш Таҳат, писараш Уриил, писараш Уззиё ва писараш Шоул.
25. Ва писарони Элқоно: Амосай ва Аҳимӯт.
26. Элқоно; писарони Элқоно: писараш Сӯфай ва писараш Наҳат;
27. Писараш Элиоб, писараш Ерӯҳом, писараш Элқоно.
28. Ва писарони Самуил: нахустзодааш Юил, дуюмаш Абиё.
29. Ва писарони Марорӣ: Маҳлӣ, писараш Либнӣ, писа-раш Шимъӣ, писараш Уззо;
30. Писараш Шимъо, писараш Ҳачиё, писараш Асоё.
31. Ва инҳоянд, ки Довуд барои сурудгӯӣ дар хонаи Худованд таъин намуд, баъд аз он ки сандуқ дар оромгоҳаш гузошта шуд.
32. Ва онҳо пеши маскани хаймаи ҷомеъ хизматгузори сурудгӯӣ буданд, то вақте ки Сулаймон хонаи Худовандро дар Ерусалим бино кард, ва онҳо мувофиқи низомномаи худ бар хизмати худ меистоданд.
33. Ва инҳоянд, ки бо писарони худ меистоданд: аз писа-рони қаҳотиён: Ҳеймони муғаннӣ, ибни Юил, ибни Самуил,
34. Ибни Элқоно, ибни Ерӯҳом, ибни Алиил, ибни Тӯах,
35. Ибни Суф, ибни Элқоно, ибни Маҳат, ибни Амосой,
36. Ибни Элқоно, ибни Юил, ибни Азаръё, ибни Сафанъё,
37. Ибни Таҳат, ибни Ассир, ибни Эбъёсор, ибни Қӯрах,
38. Ибни Йисҳор, ибни Қаҳот, ибни Левӣ, ибни Исроил.
39. Ва бародараш Ософ, ки ба ямини ӯ меистод, — Ософ ибни Борақъёху, ибни Шимъо,
40. Ибни Микоил, ибни Баасиё, ибни Малкиё,
41. Ибни Этнӣ, ибни Зорах, ибни Адоё,
42. Ибни Эйтон, ибни Зиммо, ибни Шимъӣ,
43. Ибни Яҳат, ибни Цершӯн, ибни Левӣ.
44. Ва писарони Марорӣ, бародархошон, ба тарафи чап буданд: Эйтон ибни Қишӣ, ибни Абдӣ, ибни Маллук,
45. Ибни Ҳашабъё, ибни Амасьё, ибни Ҳилқиё,
46. Ибни Амсӣ, ибни Бонӣ, ибни Шомар,
47. Ибни Маҳлӣ, ибни Мушӣ, ибни Марорӣ, ибни Левӣ.

48. Ва бародаронн онҳо, левизодагон, ба ҳар хизмати маскани хонаи Худо таъин шуданд.

49. Ва Ҳорун ва писаронаш бар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва бар қурбонгоҳи бухур қурбониҳо месӯзониданд ва ҳар корро дар қудси қудсҳо барои кафорати Исроил ба ҷо меоварданд, мувофиқи ҳар он чи Мусо, бандаи Худо, амр фармуда буд.

50. Ва инҳоянд писарони Ҳорун: писараш Эльзор, писа-раш Финҳос, писараш Абишуа,

51. Писараш Буққӣ, писараш Уззӣ, писараш Зараҳъё,

52. Писараш Мароют, писараш Амаръё, писараш Ахитуб,

53. Писараш Содӯк, писараш Аҳимаас.

Шаҳрҳои қоҳинон ва левизодагон.

54. Ва инҳоянд масканҳои онҳо, бар ҳасби деҳоташон, дар худудашон: ба писарони Ҳорун аз қабилаи қаҳотиён, — чунки қуръаи аввалин аз онҳо буд, —

55. Ҳебрӯнро дар замини Яҳудо бо ҳаволии гирду пеши он доданд.

56. Вале киштзори ин шаҳр ва деҳоташро ба Колеб ибни Ефунне доданд.

57. Ва ба писарони Ҳорун шаҳрҳои гурезгоҳ: Ҳебрӯн ва Либноро бо ҳаволии он, ва Ягтир ва Эштемӯаро бо ҳаволии он доданд,

58. Ва Ҳиленро бо ҳаволии он, ва Дабирро бо ҳаволии он,

59. Ва Ошонро бо ҳаволии он, ва Байт-Шемешро бо ҳаво-лии он,

60. Ва аз хонадони Бинъёмин — Ҷобаъро бо ҳаволии он, ва Оламатро бо ҳаволии он, ва Анотӯтро бо ҳаволии он, — ҳамаи шаҳрҳои онҳо мувофиқи қабилаҳошон сздаҳ шаҳр буд.

61. Ва ба бақияи писарони Қаҳот, аз қабилаҳои ин хонадон, мувофиқи қуръа, аз ҳиссаи мероси нисфи хонадони Менашше даҳ шаҳр расид.

62. Ва ба писарони Цершӯн, бар ҳасби қабилаҳошон, аз хонадони Исокор ва аз хонадони Ошер ва аз хонадони Нафтолӣ ва аз хонадони Менашше, ки дар Бошон буд, сездах шаҳр расид.

63. Ва ба писарони Марорӣ, бар ҳасби қабилаҳошон, аз хонадони Реубен ва аз хонадони Чод ва аз хонадони Забу-лун, мувофиқи куръа, дувоздах шаҳр расид.

64. Ва банӣ-Исроил ин шаҳрҳоро бо ҳаволии онҳо ба левизодагон доданд.

65. Ва ин шаҳрҳоро, ки номҳошон зикр шудааст, аз хонадони банӣ-Яхудо ва аз хонадони банӣ-Шимъун ва аз хонадони банӣ-Бинъёмин мувофиқи куръа доданд.

66. Ва барои баъзе қабилаҳои банӣ-Қаҳот шаҳрҳои ҳудудашон аз хонадони Эфроим буд.

67. Ва ба онҳо шаҳрҳои гурезгоҳро: Шакемро дар кӯҳи Эфроим бо ҳаволии он, ва Чозарро бо ҳаволии он доданд.

68. Ва Ёқмеомро бо ҳаволии он, ва Байт-Хӯрӯнро бо ҳаволии он,

69. Ва Аёлӯнро бо ҳаволии он, ва Чат-Риммӯнро бо ҳаволии он;

70. Ва аз нисфи хонадони Менашше — Онирро бо ҳаволии он, ва Билъомро бо ҳаволии он, барои бақияи қабилаҳои банӣ-Қаҳот;

71. Ва барои банӣ-Цершӯн аз қабилаҳои нисфи хонадони Менашше — Чӯлонро дар Бошон бо ҳаволии он, ва Ашторӯтро бо ҳаволии он;

72. Ва аз хонадони Исокор — Қодешро бо ҳаволии он, ва Добратро бо ҳаволии он,

73. Ва Ромӯтро бо ҳаволии он, ва Онимро бо ҳаволии он;

74. Ва аз хонадони Ошер — Мошолро бо ҳаволии он, ва Абдӯнро бо ҳаволии он,

75. Ва Ҳукӯкро бо ҳаволии он, ва Рахӯбро бо ҳаволии он;

76. Ва аз хонадони Нафтолӣ — Қодешро дар Чалил бо ҳаволии он, ва Ҳаммӯнро бо ҳаволии он, ва Қиръётаимро бо ҳаволии он.

77. Ва ба бақияи писарони Марорӣ: аз хонадони Забулун — Риммӯнро бо ҳаволии он, ва Тобӯрро бо ҳаволии он;
78. Ва аз он тарафи Ҷрдун, дар рӯ ба рӯи Ерихӯ, ба ҷониби шарқии Урдун, аз хонадонн Реубен — Босарро дар биёбон бо ҳаволии он, ва Яҳсоро бо ҳаволии он,
79. Ва Қадемӯнро бо ҳаволии он, ва Мифаатро бо ҳаволии он;
80. Ва аз хонадони Цод — Ромӯтро дар Чильод бо ҳаволии он, ва Маҳаноимро бо ҳаволии он,
81. Ва Ҳешбӯнро бо ҳаволии он, ва Яъзирро бо ҳаволии он.

БОБИ ҲАФТУМ

Насли сибтҳои дигари Исроил.

1. ВА писарони Исокор: Тӯлоъ ва Фуо, Ёшуб ва Шимрӯн — чор нафар.
2. Ва писарони Тӯлоъ: Уззӣ ва Рафоё ва Ериил ва Яҳмай ва Йибсом ва Самуил, ки онҳо сардорони хонаводаи падарашон Тӯлоъ ва мардони ҷангии авлодашон буданд; шумораи онҳо дар айёми Довуд бисту ду ҳазору шашсад нафар буд.
3. Ва писари Уззӣ: Зараҳъё; ва писарони Зараҳъё: Ми-коил ва Убадьё ва Юил ва Йишиё — панҷ нафар, ки ҳамаашон сардор буданд.
4. Ва онҳо, бар ҳасби авлодашон ва хонаводаҳошон, ғавҷҳои аскарӣ барои ҷанг ба миқдори сию шаш ҳазор нафар доштанд, зеро ки занон ва писаронашон бисъёр буданд.
5. Ва бародарони онҳо аз ҳамаи қабилаҳои Исокор ҳаш-тоду ҳафт ҳазор нафар мардони ҷангӣ буданд, — ҳамаашон дар насабномаҳои худ зикр ёфтаанд.
6. Ва писарони Бинъёмин: Болаъ ва Бокар ва Едиойил — се нафар.
7. Ва писарони Болаъ: Эсбӯн ва Уззӣ ва Уззиил ва Еримӯт ва Ирӣ — панҷ нафар, ки сардорони хонаводаҳо ва мардони ҷангӣ буданд, ва насабномаҳошон аз бисту ду ҳазору сию чор нафар иборат буд.

8. Ва писарони Бокар: Замиро ва Юош ва Элиозар ва Эльюзнай ва Омрӣ ва Йиремӯт ва Абиё ва Анотӯт ва Оломат; ҳамаи даҳо писарони Бокар буданд.
9. Ва насабномаҳои онҳо, бар ҳасби авлодашон ва сардо-рони хонаводаҳои онҳо, аз бист ҳазору дусад нафар мардони ҷангӣ иборат буд.
10. Ва писари Едиойил: Билҳон; ва писарони Билҳон: Яуш ва Биньёмин ва Эҳуд ва Каньоно ва Зейтон ва Таршиш ва Аҳишоҳар;
11. Ҳамаи ин писарони Едиойил сардорони хонаводаҳо ва мардони ҷангӣ буданд ва ҳафдаҳ ҳазору дусад нафар сарбоз дошта, ба ҷанг мебаромаданд.
12. Ва писарони Ир: Шуфим ва Ҳуфим; ва писари Аҳер: Ҳушим.
13. Писарони Нафтоли: Яҳасиил ва Ҷунӣ ва Есар ва Шаллум ки писарони Билҳо буданд.
14. Писарони Менашше: Ашриил, ки варо завҷаи ӯ зоида, ва Мокир, падари Ҷильод, ки варо суррияти арамии ӯ зоида.
15. Ва Мокир хоҳари Ҳуфим ва Шуфимро, ки Маако ном дошт, ба занӣ гирифт; ва номи писари насли дуҷум Салофҳод буд, ва Салофҳод духтарон дошт.
16. Ва Маако, зани Мокир, писар зоида, ва ӯро Фораш ном ниҳод, ва номи бародараш Шораш буд, ва писарони ӯ Улом ва Роқам буданд.
17. Ва писари Улом: Бадон. Ҳаминҳоянд писарони Ҷильод ибни Мокир ибни Менашше.
18. Ва хоҳари ӯ Ҳамӯлокат Иш-Хӯд ва Абиозар ва Маҳлоро зоида.
19. Ва писарони Шамидоъ инҳо буданд: Аҳъён ва Шокам ва Ликҳӣ ва Аниом.
20. Ва писарони Эфроим: Шутолах, ва писараш Борад ва писараш Таҳат ва писараш Эльодо ва писараш Таҳат;
21. Ва писараш Зобод ва писараш Шутолах, ва Озар ва Эльод; ва мардуми Ҷат, ки дар ин замин таваллуд ёфтаанд, онҳоро

куштанд, зеро ки барои гирифтани чорвояшон фурӯд омада буданд.

22. Ва падари онҳо Эфроим рузҳои зиёде мотам гирифт, ва бародаронаш барои тасалли додани ӯ омаданд.

23. Ва ӯ назди зани худ даромад, ва вай ҳомила шуда, писаре зоид, ва ӯро Барио ном ниҳод, зеро ки дар хонадонаш мусибат рӯй дода буд.

24. Ва духтараш Шоара буд, ки Бет-Хӯрӯни поён ва болоро бино кард, ва Узин-Шоараро низ.

25. Ва писараш Рофаҳ ва Рошаф ва писараш Толаҳ ва писараш Тоҳан;

26. Писараш Лаъдон, писараш Аммиҳуд, писараш Элишомоъ;

27. Писараш Нун, писараш Еҳушаъ.

28. Ва амлок ва масканҳошон: Байт-Ил ва деҳоташ, ва ба тарафи шарқ — Наарон, ва ба тарафи ғарб — Қозар ва деҳоташ, ва Шакем ва деҳоташ, то Айё ва деҳоташ.

29. Ва назди ҳудуди банӣ-Менашше: Байт-Шеон ва деҳоташ, Таънак ва деҳоташ, Мачиддӯ ва деҳоташ, Дӯр ва деҳоташ; дар ин ҷойҳо писарони Юсуф ибни Исроил сукунат доштанд.

30. Писарони Ошер: Йимно ва Йишво ва Йишвӣ ва Барио, ва хоҳарашон Сораҳ.

31. Ва писарони Барио: Ҳобар ва Малкиил, ки ӯ падари Бирзоит аст.

32. Ва Ҳобар Яфлит ва Шӯмир ва Хӯтом, ва хоҳарашон Шуоро ба дунё овард.

33. Ва писарони Яфлит: Фосак ва Бимҳол ва Ашвот; инҳо писарони Яфлит буданд.

34. Ва писарони Шомар: Аҳӣ ва Роҳчо ва Хуббо ва Аром.

35. Ва писарони бародараш Ҳилам: Сӯфаҳ ва Йимноъ ва Шилаш ва Омол.

36. Писарони Сӯфаҳ: Суаҳ ва Ҳарнофар ва Шуол ва Бирӣ ва Йимро;

37. Босар ва Хӯд ва Шаммо ва Шилшо ва Йитрон ва Баиро.

38. Ва писарони Ётар: Ефунне ва Фисфо ва Аро.

39. Ва писарони Улло: Ораҳ ва Ҳанниил ва Рисьё.
40. Ҳамаи инҳо писарони Ошер, сардорони гузини хона-
водаҳо, мардони чангӣ, сарварони раисон буданд, ва шумораи
онҳо дар лашкар барои чанг, мувофиқи насабномаҳошон,
бисту шаш ҳазор нафар буд.

БОБИ ҲАШТУМ

Насли Бинъёмин. Шоул.

1. ВА Бинъёмин нахустзодаи худ Болаъро ба дунъё овард, ва дуюмин — Ашбил, сеюмин — Аҳрах;
2. Чорумин — Нуҳо ва панҷумин — Рофоро.
3. Ва писарони Болаъ инҳо буданд: Аддор ва Ҷеро ва Абихуд;
4. Ва Абишуа ва Наамон ва Аҳӯаҳ,
5. Ва Ҷеро ва Шафуфон ва Ҳуром.
6. Ва инҳоянд писарони Эҳуд, ки сардорони хонаводаҳои сокинони Ҷобаъ буданд, ва онҳоро ба Моноҳат кӯчониданд:
7. Наамон ва Аҳиё ва Ҷеро, ки ӯ онҳоро кӯчонид; ва ӯ Уззо ва Аҳихудро ба дунъё овард.
8. Ва Шаҳароим дар кишвари Мӯоб, баъд аз фиристодани занони худ Ҳушим ва Бааро, фарзандон ба дунъё овард.
9. Ва аз зани худ Ҳудаш инҳоро ба дунъё овард: Юбоб ва Сивъё ва Мишо ва Малком;
10. Ва Еус ва Сохъё ва Мирмо; ҳаминҳоянд писарони ӯ, ки сардорони хонаводаҳо буданд.
11. Ва аз Ҳушим Абитуб ва Элфоалро ба дунъё овард.
12. Ва писарони Элфоал: Эбар ва Мишъом, ва Шомад, ки вай Ҷунӯ ва Лӯд ва дехоташро бино кард;
13. Ва Бариво ва Шомаъ, ки онҳо сардорони хонаводаҳои сокинони Аёлӯн буданд; онҳо сокинони Ҷатро ба гурехтан водор карданд;
14. Ва Аҳъю, Шошоқ ва Йиремут;
15. Ва Забадьё ва Арод ва Одар;
16. Ва Микоил ва Йишфо ва Юҳо — писарони Бариво.

17. Ва Забадьё ва Машуллом ва Ҳизқӣ ва Ҳобар;
18. Ва Йишмерай ва Йизмо ва Юбоб — писарони Элфоал.
19. Ва Ёқим ва Зикрӣ ва Забдӣ;
20. Ва Элиэнай ва Силтай ва Алиил;
21. Ва Адоё ва Бароё ва Шимрот — писарони Шимъӣ.
22. Ва Йишфон ва Эбар ва Алиил;
23. Ва Абдӯн ва Зикрӣ ва Ҳонон;
24. Ва Ҳананъё ва Элом ва Антӯтиё;
25. Ва Йифдиё ва Фануил — писарони Шошоқ.
26. Ва Шамшерай ва Шаҳаръё ва Аталъё;
27. Ва Яарашъё ва Элиё ва Зикрӣ — писарони Ерӯҳом.
28. Онҳо сардорони хонаводаҳо, сарварони авлоди худ буданд; онҳо дар Ерусалим сукунат доштанд.
29. Ва дар Цибъӯн падари Цибъӯн сукунат дошт, ва номи занаш Маако буд.
30. Ва писари нахустзодааш Абдӯн буд, ва сонӣ Сур ва Қиш ва Баал ва Нодоб;
31. Ва Чадур ва Ахъю ва Зокар.
32. Ва Миклӯт Шимъоро ба дунъё овард; ва онҳо низ, дар рӯ ба рӯи бародаронашон, дар Ерусалим бо бародарони худ сокин буданд.

Авлоди Шоул ва Йӯнотон.

33. Ва Нир Қишро ба дунъё овард, ва Қиш Шоулро ба дунъё овард, ва Шоул Йӯнотон ва Малқӣ-Шуа ва Абинодоб ва Эшбоалро ба дунъё овард.
34. Ва писари Йӯнотон Мериб-Боал буд, ва Мериб-Боал Микоро ба дунъё овард.
35. Ва писарони Мико: Фитӯн ва Молак ва Таъриа ва Оҳоз.
36. Ва Оҳоз Еҳӯаддоро ба дунъё овард, ва Еҳӯаддо Оломат ва Азмавт ва Зимриро ба дунъё овард, ва Зимрӣ Мӯсоро ба дунъё овард.
37. Ва Мӯсо Бинъоро ба дунъё овард; писараш Рофо, писараш Эльосо, писараш Осил.

38. Ва Осил шаш писар дошт, ва ин аст номҳои онҳо: Азриқом, Бухру ва Исмоил ва Шааръё ва Убадьё ва Ҳонон; ҳамаи инҳо писарони Осил буданд.

39. Ва писарони бародараш Эшак: нахустзодааш Улом, дуюмин — Еуш ва сеюмин — Элифолат.

40. Ва писарони Улом мардони шучои чангӣ ва камон-дорон буданд, ва писарону набераҳои бисъёр — саду панҷоҳ нафар буданд; ҳамаи инҳо аз банӣ-Бинъёмин буданд.

БОБИ НҲҲУМ

Дар бораи сокинони Ерусалим ва Чибъун.

1. Ва тамоми Исроил мувофиқи насабномаҳои худ қайд карда шуданд, ва инак онҳо дар китоби подшоҳони Исроил навишта шудаанд; ва аҳли Яҳудо барои гуноҳҳои ба Бобил ҷалои ватан гардиданд.

2. Ва касони аввалине ки дар шаҳрҳои худ дар амлокашон сокин шуданд, исроилиён, коҳинон, левизодагон ва тобеон буданд.

3. Ва дар Ерусалим баъзе аз банӣ-Яҳудо, ва аз банӣ-Бинъёмин, ва аз банӣ-Эфроим ва Менаше сукунат доштанд:

4. Утай ибни Аммиҳуд, ибни Омрӣ, ибни Имрӣ, ибни Бонӣ аз писарони Форас ибни Яҳудо.

5. Ва аз шилӯниён — нахустзода Асоё ва писаронаш.

6. Ва аз банӣ-Зораҳ — Яуил ва бародарони онҳо, шаш-саду навад нафар.

7. Ва аз банӣ-Бинъёмин — Саллу ибни Машуллом, ибни Ҳӯдавъё, ибни Ҳаснуо;

8. Ва Йибниё ибни Ерӯҳом ва Эло ибни Уззӣ, ибни Микрӣ, ва Машуллом ибни Шафатъё, ибни Рауил, ибни Йибниё,

9. Ва бародарони онҳо, мувофиқи авлодашон, нӯҳсаду панҷоҳу шаш нафар, — ҳамаи ин мардон сарварони хонаводаҳо дар хонадони падарҳои онҳо буданд.

Дар бораи коҳинон.

10. Ва аз коҳинон Едаъё ва Еҳӯёриб ва Ёкин,
11. Ва Азаръё ибни Ҳилқиё, ибни Машуллом, ибни Содӯк, ибни Мароют, ибни Аҳитуб, раиси хонаи Худо;
12. Ва Адоё ибни Ерӯҳом, ибни Фашхур, ибни Малкиё, ва Маъсай ибни Адиил, ибни Яҳзиро, ибни Машуллом, ибни Машиллемит, ибни Иммир;
13. Ва бародарони онҳо, сардорони хонаводаҳошон — хазору ҳафтсаду шаст нафар, кн мардони далер дар масъалаи хизмати хонаи Худо буданд.

Дар бораи левизодагон.

14. Ва аз левизодагон: Шамаъё ибни Ҳашшуб, ибни Азриком, ибни Ҳашабъё, аз банӣ-Марорӣ;
15. Ва Бақбаққар, Ҳораш ва Ҷолол, ва Маттанъё ибни Мико, ибни Зикрӣ, ибни Ософ;
16. Ва Убадъё ибни Шамаъё, ибни Ҷолол, ибни Едутун, ва Борақъё ибни Осо, ибни Элқоно, ки дар деҳоти натӯфотӣ сукунат дошт.
17. Ва дарбонон Шаллум ва Аққуб ва Талмӯн ва Аҳимон; ва бародарашон Шаллум сардор буд.
18. Ва то алҳол онҳо назди дарвозаи шарқии подшоҳ, дарбонони бошишгоҳҳои хонадони Левӣ мебошанд.
19. Ва Шаллум ибни Қӯрӣ, ибни Эбъёсоф, ибни Қӯрах, ва бародаронаш аз хонадони падараш, яъне қӯраҳиён, ки мутасаддӣ бар масъалаи хизмат ва посбонони остонаҳои хайма буданд, ва падаронашон мутасаддӣ бар ўрдуи Худованд ва посбонони даромадгоҳи он буданд.
20. Ва Финҳос ибни Эльзор пештар бар онҳо раис буд, ва Худованд бо ӯ буд.
21. Закаръё ибни Машоламъё дарбонн дарвозаи хаймаи чомаъ буд.
22. Ҳамаи онҳое ки барои дарбонии назди остонаҳо интиҳоб шуда буданд, дусаду дувоздаҳ нафар буданд; онҳо дар

насабномаҳо бар ҳасби деҳоти худ номбар шудаанд; онҳоро Довуд ва Самуили басир ба ин вазифа барои садоқаташон баргумошта буданд.

23. Ва онҳо ва писаронашон бар дарвозаҳои хонаи Худо-ванд ва хонаи хайма барои посбонӣ таъин шуда буданд.

24. Дарбон ба ҳар чор тараф: ба шарқ, ғарб, шимол ва ҷануб буданд.

25. Ва бародарони онҳо, ки дар деҳоти худ буданд, навбат ба навбат бо онҳо ба мӯҳлати ҳафт рӯз меомаданд.

Эътибори махсуси левизодагон.

26. Зеро он чор сардори дарбонон, ки левизодагон буданд, эътибори махсус доштанд, ва онҳо бар хучраҳо ва бар хазоини хонаи Худо баргумошта шуда буданд.

27. Ва дар гирду пеши хонаи Худо шабро мегузарониданд, зеро ки посбонӣ бар зиммаи онҳо буд, ва онҳо калиддор буда, мебоист ҳар субҳ дарҳоро мекушоданд.

28. Ва баъзе аз онҳо бар колои ибодат таъин шуда буданд, чунки онҳоро шумурда меоварданд, ва шумурда мебароварданд.

29. Ва баъзе аз онҳо бар коло, бар тамоми колои муқаддас, ва бар орди маҳин ва шароб ва равған ва лебӯно ва атриёт таъин шуда буданд.

30. Ва баъзе аз писарони коҳинон таркибҳои атриётро ба вучуд меоварданд.

31. Ва Маттӣ аз миёни левизодагон, ки ӯ нахустзодаи Шаллуми қӯраҳӣ буд, бар кори ҳадияҳои рӯи тоба таъин шуда буд.

32. Ва баъзе аз бародарони онҳо, аз писарони қаҳотиён, бар нони тақдим таъин шуда буданд, то ки онро барои ҳар рӯзи шанбе тайёр кунанд.

33. Ва муғанниён, сардорони хонаводаҳои левизодагон, дар хучраҳо аз машғулияти дигар фориғ буданд, зеро ки рӯзу шаб бо кори худ шуғл доштанд.

34. Инҳо сардорони хонаводаҳои левизодагон буданд, ки сарварони авлодашон буда, дар Ерусалим сукунат доштанд.
35. Ва дар Цибъун падари Цибъун Яиил сукунат дошт, ва номи занаш Маако буд.
36. Ва писари нахустзодааш Абдун буд, ва сонӣ Сур ва Қиш ва Боал ва Нир ва Нодоб;
37. Ва Цадур ва Ахью ва Закаръё ва Миқлӯт.
38. Ва Миқлӯт Шимъомро ба дунъё овард; ва онҳо низ, дар ру ба рӯи бародаронашон, дар Ерусалим бо бародарони худ сокин буданд.
39. Ва Нир Қишро ба дунъё овард, ва Қиш Шоулро ба дунъё овард, ва Шоул Йӯнотон ва Малкӣ-Шуа ва Абинодоб ва Эшбоалро ба дунъё овард.
40. Ва писари Йӯнотон Мериб-Боал буд, ва Мериб-Боал Микоро ба дунъё овард.
41. Ва писарони: Мико: Фитун ва Молак ва Таҳриа.
42. Ва Оҳоз Яъро ба дунъё овард, ва Яъро Оломат ва Азмавт ва Зимриро ба дунъё овард, ва Зимрӣ Мӯсоро ба дунъё овард.
43. Ва Мӯсо Бинъоро ба дунъё овард; ва писараш Рафоё, писараш Эльосо, писараш Осил.
44. Ва Осил шаш писар дошт, ва ин аст номҳои онҳо: Азриқом, Бухру ва Исмоил ва Шааръё ва Убадъё ва Ҳонон; инҳо писарони Осил буданд.

БОБИ ДАҲУМ

Ҳалокати Шоул.

1. ВА фалиштиён бо Исроил ҷанг мекарданд, ва мардуми Исроил аз пеши фалиштиён гурехтанд, ва бар кӯҳи Қилбӯа шаҳид шуда афтоданд.
2. Ва фалиштиён ба Шоул ва писаронаш омада расиданд; ва фалиштиён Йӯнотон ва Абинодоб ва Малкӣ-Шуа — писарони Шоулро куштанд.

3. Ва чанг бар зидди Шоул сахт шуд; ва сарбозоне ки тир аз камон меандохтанд, ўро ба зери тир гирифтанд, ва ў аз дасти тирандозон захмӣ шуд.
4. Ва Шоул ба силоҳбардори худ гуфт: «Шамшери худро кашида, маро бо он бизан, мабодо ин номахтунон омада, маро ба хорӣ бикишанд». Вале силоҳбардораш нахост, зеро ки бағоят тарсид; ва Шоул шамшери худро гирифта, бар он афтод.
5. Ва силоҳбардораш дид, ки Шоул мурд, вай низ бар шамшери худ афтода, мурд.
6. Ва Шоул ва се писараш мурданд, ва тамоми хонадонаш якҷоя мурданд.
7. Ва тамоми мардуми Исроил, ки дар водӣ буданд, чун диданд, ки исроилиён рӯ ба гурез овардаанд, ва Шоул ва писаронаш мурдаанд, —шахрҳои худро партофта, гурехтанд; ва фалиштиён омада, дар онҳо сокин шуданд.
8. Ва фардош фалиштиён барои луч кардани шаҳидон омаданд, ва Шоул ва писаронашро ёфтанд, ки бар кӯҳи Чилбӯа афтода буданд.
9. Ва ўро луч карданд, ва сари ў ва аслиҳаи ўро гирифтанд, ва ба ҳар тарафи замини фалиштиён фиристоданд, то ки ба бутхонаҳои худ ва ба қавм мужда диҳанд.
10. Ва аслиҳаи ўро дар хонаи худоёни худ гузоштанд, ва сари ўро дар хонаи Дочӯн бо мех кӯфта монданд.
11. Ва тамоми аҳли Ёбиш-Цильод он чиро, ки фалиштиёи ба Шоул карда буданд, шуниданд.
12. Ва ҳамаи мардони далер бархоста, часади Шоул ва часадҳои писаронашро бардоштанд, ва ба Ёбиш оварда, устухонҳои онҳоро зери дарахти pista дар Ёбиш дафн карданд, ва ҳафт рӯз рӯза доштанд.

Маъсияти Шоул, ки аз боиси он аз подшоҳӣ маҳрум гардид.

13. Ва Шоул аз боиси маъсияти худ, ки пеши Худованд ба амал овард, мурд, яъне аз боиси он ки каломи Худо-вандро риоя накард, ва ба чодугар бо савол мурочиат намуд,

14. Вале ба Худованд мурочиат нанамуд, ва Ӯ варо миронид, ва салтанатро ба Довуд ибни Йисой гузаронид.

БОБИ ЁЗДАӲУМ

Подшоҳ шудани Довуд.

1. ВА тамоми Исроил назди Довуд ба Ӳебрӯн чамъ омада, гуфтанд: «Инак, мо устухон ва гӯшти ту ҳастем.

2. Дирӯз ва парирӯз низ, вақте ки Шоул подшоҳ буд, ту Исроилро берун мебурдӣ ва андарун меовардӣ; ва Худованд Худои ту ба ту гуфта буд: "Ту қавми Ман Исроилро хоҳӣ чаронид, ва ту бар қавми Ман Исроил раис хоҳӣ буд"».

3. Ва ҳамаи пирони Исроил назди подшоҳ ба Ӳебрӯн омаданд, ва Довуд бо онҳо дар Ӳебрӯн ба ҳузури Худованд аҳд баст, ва Довудро, бар тибқи каломи Худованд, ки ба воситаи Самуил гуфта буд, ба подшоҳӣ бар Исроил тадҳин карданд.

Ерусалим — пойтахти мамлакати муттаҳида.

4. Ва Довуд ва тамоми Исроил ба Ерусалим, ки Ябус бошад, рафтанд; ва дар он чо ябусиён сокинони ин замин буданд.

5. Ва сокинони Ябус ба Довуд гуфтанд: «Ту ба ин чо дохил нахоҳӣ шуд!» Ва Довуд қалъаи Сионро, ки шаҳри Довуд бошад, забт кард.

6. Ва Довуд гуфт: «Ҳар кӣ ябусиёнро аввал зарба занад, вай раис ва сардор хоҳад шуд». Ва Юоб ибни Саруё аввал баромад, ва раис шуд.

7. Ва Довуд дар қалъа сокин шуд, бинобар ин онро шаҳри Довуд номиданд.

8. Ва ӯ шахрро аз гирду пешаш, аз Миллӯ гирифта то гирдогирди он бино кард; ва Юоб бақияи шахрро обод намуд.

9. Ва Довуд торафт бештар комъёб ва бузург мегардид, ва Худованди лашкарҳо бо ӯ буд.

Ҳамсафони Довуд.

10. Ва инҳоянд сарварони паҳлавоне ки Довуд дошт, ки онҳо ӯро бо тамоми Исроил дар салтанаташ тақвият доданд, то ки ӯро, бар тибқи каломи Худованд, бар Исроил подшоҳ гардонанд.

11. Ва ин аст номгӯи паҳлавононе ки Довуд дошт: Ёшоб-ъом ибни Ҳакмӯнӣ, сардори сегона; ӯ боре найзаи худро бар сесад кас бардошта, ҳамашонро якбора кушта буд.

12. Ва баъд аз ӯ Эльзор ибни Дӯдӯи ахӯхӣ; яке аз он се паҳлавон буд.

13. Ӯ бо Довуд дар Фас-Дамим буд, ва фалиштиён дар он ҷо барои ҷанг ҷамъ шуда буданд, ва қитъаи киштзор пур аз ҷав буд, ва қавм аз пеши фалиштиён рӯ ба гурез оварданд.

14. Ва онҳо дар миёнаи он қитъаи киштзор истода, онро муҳофизат карданд, ба фалиштиён шикаст расониданд, ва Худованд ғалабаи бузурге ба амал овард.

15. Ва се нафар аз он сӣ сардор ба саҳра назди Довуд ба мағораи Адулом фурӯд омаданд, дар сурате ки фалиш-тиён дар водии Рафоим ӯрду зада буданд.

16. Ва Довуд он вақт дар қалъа буд; ва дастаи фалиштиён он вақт дар Байт-Лаҳм буданд.

17. Ва Довуд изҳори орзу намуда, гуфт: «Кошки касе маро аз ҷоҳе ки назди дарвозаи Байт-Лаҳм аст, об бинӯшонад!»

18. Ва ин се нафар ӯрдугоҳи фалиштиёнро раҳна карда, аз ҷоҳе ки назди дарвозаи Байт-Лаҳм аст, об кашиданд, ва онро бардошта, назди Довуд оварданд; вале ӯ нахост, ки онро

бинӯшад, ва онро ҳамчун ҳадияи рехтанӣ барои Худо-ванд рехт,

19. Ва гуфт: «Ҳошо аз тарси Худоям, ки ман чунин амал намоям! Оё хуни ин касонро бинӯшам, ки чони худро дар хатар гузоштаанд?» Зеро ки чони худро дар хатар гузошта оварда буданд, ва ӯ нахост, ки онро бинӯшад. Чунин аст коре ки ин се паҳлавон кардаанд.

20. Ва Абшай, бародари Юоб, сардори се нафар буд, ва ӯ боре найзаи худро бар сесад кас бардошта, ҳамашонро кушта буд, ва ӯ дар миёни се нафар номдор буд.

21. Дар миёни ин се нафар ӯ аз ду нафар мукаррамтар буда, сардори онҳо гардида буд, вале ба дараҷаи он се нафар нарасида буд.

22. Баноё ибни Еҳӯёдоъ, писари марди далери қабсаилӣ, ки корҳои бузурге карда буд; ӯ ду паҳлавони мӯобиро кушта буд, ва ӯ фурӯд омада, шерро андаруни чоҳ дар рӯзи барф кушта буд.

23. Ва ӯ марди мисрии бузургчуссаро, ки қоматаш панҷ зироъ буд, кушта буд, дар сурате ки дар дасти он мисрӣ найзае мисли наварди молбофӣ буд, ва ӯ бо таёқе назди вай фурӯд омада, найзаро аз дасти мисрӣ рабуд, ва варо бо найзаи худаш кушт.

24. Чунин аст корҳое ки Баноё ибни Еҳӯёдоъ карда буд, ва ӯ дар миёни он се паҳлавон номдор буд.

25. Аз сӣ нафар ӯ мукаррамтарин буд, вале ба дараҷаи он се нафар нарасида буд; ва Довуд ӯро бар гурӯҳи посбонони шахсии худ таъин намуд.

26. Ва сарбозони паҳлавон: Асоил, бародари Юоб; Элҳонон ибни Дӯдӯ аз Байт-Лаҳм;

27. Шаммӯти ҳарӯрӣ, Ҳиласи фалунӣ;

28. Иро ибни Иққеши тақӯӣ; Абиозари антӯтӣ;

29. Сибкаи ҳушотӣ; Илаи аҳӯҳӣ;

30. Маҳраи натуфотӣ; Ҳилад ибни Баанои натуфотӣ;

31. Итай ибни Рибай аз Цибӯи банӣ-Бинъёмин; Баноёи фиръотунӣ;

32. Ҳурай аз мулки Ҷоаш; Абиили арботӣ;
33. Азмавти баҳарумӣ; Элъяхбои шаалбӯнӣ;
34. Аз писарони Ҳошими чизӯнӣ: Йӯнотон ибни Шоҷии харорӣ.
35. Аҳиом ибни Сокори ҳарорӣ; Элифал ибни Ур;
36. Ҳифари макиротӣ, Аҳиёи фалунӣ;
37. Ҳасрои кармилӣ; Наарай ибни Эзбой;
38. Юил, бародари Нотон; Мибҳор ибни Ҳачрӣ;
39. Солақи аммӯнӣ; Наҳраи бирӯтӣ, ки силоҳбардори Юоб ибни Саруё буд;
40. Ирои йитрӣ; Ҷорибӣ йитрӣ;
41. Уриёи ҳиттӣ; Зобод ибни Аҳлой;
42. Адино ибни Шизои реубенӣ, ки сардори реубениён буд, ва сӣ сарбоз дошт;
43. Ҳонон ибни Маако; Йӯшофоти митнӣ;
44. Уззиёи аштиротӣ; Шомоъ ва Яиил, писарони Ҳӯтоми арӯэрӣ;
45. Ядиаил ибни Шимрӣ ва бародараш Юҳои тисӣ;
46. Алиил аз Маҳавим; Ерибай ва Юшавъё, писарони Элноам; Йитмои мӯобӣ;
47. Алиил, Ёбид ва Ясиил аз Масӯбоё.

БОБИ ДУВОЗДАҲУМ

Ҷанговарон назди Довуд дар Сиклоҷ, ҷамъ мешаванд.

1. ВА инҳоянд касоне ки назди Довуд ба Сиклоҷ ома-данд, вақте ки ӯ ҳанӯз аз дасти Шоул ибни Қиш гуреза буд; ва онҳо дар миёни паҳлавононе буданд, ки дар ҷанги ӯ мадад мерасониданд.
2. Бо камон мусаллаҳ буданд, санғо ва тирҳои камонро бо дасти рост ва чап меандохтанд, аз бародарони Шоул, аз Бинъемин буданд:
3. Сардорашон Аҳиозар буд, ва баъд аз ӯ Юош, писарони Ҳашмои чибъотӣ; ва Язиил ва Фолат, писарони Азмавт; ва Бароко ва Еҳуи антӯтӣ;

4. Ва Ишмаъѐи чибъӯнѐи, ки паҳлавони сазовори он сѐи нафар буд ва аз он сѐи нафар бартарѐи дошт; ва Ирмиѐ ва Яҳазиил ва Йӯҳонон, ва Йӯзободи чадиротѐи;
5. Элъузай ва Еримӯт ва Баальѐ ва Шамаръѐху, ва Шафатьѐхуи ҳаруфѐи;
6. Элқоно ва Йишиѐху ва Азарѐил ва Юозар ва Ёшобъом, ки аз кӯраҳиѐн буданд;
7. Ва Юило ва Забадьѐ, ки писарони Ерӯҳом аз Чадур буданд;
8. Ва аз чодиѐн паҳлавонони часур, сарбозони чангоз-муда, ки бо сипар ва найза мусаллаҳ буданд, ба тарафи Довуд ба истехкомоти биѐбон гузаштанд; рӯйхошон мисли рӯи шер буд, ва мисли ғизолони кӯҳѐи тезрав буданд.
9. Эзар сардорашон буд, Убадьѐ — дуюм, Элиоб — сеюм,
10. Мишманно — чорум, Ирмиѐ — панҷум,
11. Аттай — шашум, Алиил — ҳафтум,
12. Йӯҳонон — ҳаштум, Элзобод — нӯҳум,
13. Ирмиѐху — даҳум, Макбаннай — ѐздаҳум.
14. Инҳо аз банѐи-Қод сардорони лашкар буданд, ки хурд-тарашон баробари сад нафар ва калонтарашон баробари ҳазор нафар буд.
15. Ҳаминҳо буданд, ки дар моҳи якум аз Ёрдун убур карданд, вақте ки обҳояш дамида, аз соҳилҳояш баромада буд, ва тамоми аҳолии водихоро ба тарафи шарқ ва ғарб гурезониданд.
16. Ва аз банѐи-Бинъѐмин ва Яҳудо ба он истехкомот назди Довуд омаданд.
17. Ва Довуд ба истикболи онҳо берун омад, ва ба онҳо сухан ронда, гуфт: «Агар бо сулҳу осоиштагѐи назди ман омада бошед, то ки ба ман мадад расонед, дили ман бо шумо як хоҳад буд; вале агар барои он омада бошед, ки маро фиреб дода, ба душманонам бисупоред, дар сурате ки ҳеҷ ситаме дар дасти ман нест, пас бигзор Худои падарони мо инро бубинад ва доварѐи намояд».
18. Ва рӯҳе Амосайро, ки сардори фармондеҳон буд, фаро гирифта, ў гуфт:

«Аз они ту хастем, эй Довуд!
Ва бо ту хоҳем буд, эй писари Йисой!

Саломатӣ, саломатӣ бар ту бод,
ва саломатӣ бар ёварони ту бод,
зеро ки Худои ту мададгори туст».

Ва Довуд онҳоро қабул карда, дар миёни сардорони фавчи худ гузошт.

19. Ва баъзе аз сибти Менашше ба Довуд ҳамроҳ шуданд, вақте ки ӯ бо фалиштиён ба муқобили Шоул ба ҷанг мерафт, вале ба онҳо мадад нарасониданд, зеро ки мирони фалиш-тиён баъди машварат намудан ӯро фиристода, гуфтанд: «Вай бо каллаҳои мо ба оғои худ Шоул ҳамроҳ хоҳад шуд».

20. Вақте ки ӯ ба Сиклоҷ мерафт, инҳо аз Менашше ба ӯ ҳамроҳ шуданд: Аднаҳ ва Юзобод ва Едиаил ва Микоил ва Юзобод ва Элиҳу ва Силтой, ки мириҳазорони Менашше буданд.

21. Ва онҳо ба Довуд ба муқобили фавчи душманон мадад расониданд, зеро ки ҳамашон ҷанговарони далер буданд, ва сарварони лашкар гардиданд.

22. Ҳамин тавр рӯз ба рӯз мардум назди Довуд меомаданд, то ки ба ӯ мадад расонанд, то ба дараҷае ки ӯрдугоҳи ӯ мисли ӯрдугоҳи Худо бузург шуд.

23. Ва ин аст шумораи сардорони пешоҳанги лашкар, ки назди Довуд ба Ҳебрӯн омаданд, то ки салтанатро, бар тибқи амри Худованд, аз Шоул ба ӯ бигзаронанд.

24. Банӣ-Яҳудо, ки сипар ва найза доштанд, — шаш ҳазору ҳаштсад нафар пешоҳангони лашкар.

25. Аз банӣ-Шимъӯн, ки ҷанговарони далери лашкар буданд, — ҳафт ҳазору сад нафар.

26. Аз банӣ-Левӣ — чор ҳазору шашсад нафар.

27. Ва Еҳӯёдоъ, ки раиси хонадони Ҳорун буд, ва бо ӯ — се ҳазору ҳафтсад нафар.

28. Ва Содӯк, ки ҷавони ҷанговари далер буд, ва хонадони падараш — бисту ду нафар сардорон.

29. Ва аз банӣ-Бинъёмин, бародарони Шоул, — се ҳазор нафар; вале то он вақт бисъёре аз онҳо хизмати хонадони Шоулро ба ҷо меоварданд.
30. Ва аз банӣ-Эфроим — бист ҳазору ҳаштсад нафар, ки ҷанговарони далер ва дар хонадони падарони худ номдор буданд.
31. Ва аз нисфи хонадони Менашше — ҳаждах ҳазор нафар, ки ном ба ном хонда шуданд, то ки рафта Довудро подшоҳ созанд.
32. Ва аз банӣ-Иссокор — касоне ки аз гардиши рӯзгор огоҳ буда, медонистанд, ки Исроил ҷӣ корҳо бояд бикунанд; сардоронашон дусад нафар буданд, ва ҳамаи бародаронашон мувофиқи фармони онҳо амал мекарданд.
33. Аз Забулун — панҷоҳ ҳазор нафар мардоне ки метавонистанд бо лашкар берун оянд, ба воситаи ҳар навъ колои ҳарбӣ ҷанг кунанд, ва якдилона мадад расонанд.
34. Ва аз Нафтолӣ — ҳазор нафар сардорон, ва бо онҳо сию ҳафт ҳазор нафар бо сипар ва найза.
35. Ва аз Дон — бисту ҳашт ҳазору шашсад нафар ҷанговарон.
36. Ва аз Ошер — чил ҳазор нафар ҷанговарон, ки метавонистанд бо лашкар берун оянд.
37. Ва аз он тарафи Урдун, аз Реубен ва Ҷод ва нисфи сибти Менашше, — саду бист ҳазор нафар, ки метавонистанд ба воситаи ҳар навъ колои ҳарбӣ ҷанг кунанд.
38. Ҳамаи ин мардони ҷангӣ, ки метавонистанд барои ҷанг сардорӣ кунанд, бо дили комил ба Ҷебрӯн омаданд, то ки Довудро бар тамоми Исроил подшоҳ созанд; ва тамоми бақияи Исроил низ якдилона хоҳони он буданд, ки Довудро подшоҳ созанд.
39. Ва дар он ҷо се рӯз бо Довуд буда, хӯрданд ва нӯшиданд, зеро ки бародаронашон барои онҳо муҳайё карда буданд.
40. Ва касоне низ, ки ба онҳо наздик буданд, — то ҳадди Иссокор, Забулун ва Нафтолӣ, — бар харон ва шуторон ва

хачирон ва барзаговон нон ва хӯрокворӣ: орд, курсҳои анчир-қоқ ва мавиз, ва шароб ва равған, ва говон ва гӯсфандон ба фаровонӣ оварданд, зеро ки дар Исроил шодмонӣ буд.

БОБИ СЕЗДАҲУМ

Ибтидои нек — анҷоми бад.

1. Ва Довуд бо мириҳазорҳо ва мирисадҳо, бо ҳамаи раисон машварат кард.
2. Ва Довуд ба тамоми ҷамоати Исроил гуфт: «Агар шумо салоҳ бинед, ва агар ин аз ҷониби Худованд Худои мо бошад, ба ҳар тараф назди бародарони худ, ки дар ҳамаи заминҳои Исроил боқӣ мондаанд, ва бо онҳо ба коҳинон ва левизодагоне ки дар шаҳрҳои худ ва ҳаволии онҳо мебошанд, бифиризем, то ки онҳо назди мо ҷамъ шаванд;
3. Ва сандуқи Худои моро назди худ бикӯҷонем, зеро ки дар айёми Шоул мо ба он мурочиат накардаем».
4. Ва тамоми ҷамоат гуфтанд, ки «чунин бикунем», зеро ки ин кор ба назари тамоми қавм писанд омад.
5. Ва Довуд тамоми Исроилро аз Шихӯри Миср то даромадгоҳи Ҳамот ҷамъ кард, то ки сандуқи Худоро аз Қирьят-Еорим биёранд.
6. Ва Довуд ва тамоми Исроил ба Баало, яъне ба Қирьят-Еорим, ки дар Яхудо мебошад, баромаданд, то ки сандуқи Худованд Худоро, ки Ё бар каррубиён нишастааст, ва исми Ё бар он хонда мешавад, аз он ҷо биёранд.
7. Ва сандуқи Худоро бар аробаи нав гузошта, аз хонаи Абинодоб бароварданд, ва Уззо ва Аҳью аробаро меронданд.
8. Ва Довуд ва тамоми Исроил бо суруд ва барбат ва уд ва даф ва санҷ ва карнай ба ҳузури Худованд бо тамоми қувват бозӣ мекарданд.

Сандуқро дар хонаи Убайд-Адӯм монданд.

9. Ва хангоме ки ба хирмангоҳи Кидӯн расиданд, Уззо дасташро ба сандуқ дароз карда, онро нигоҳ дошт, зеро ки говон онро яктарафа гардонида, моил ба афтодан карда буданд.

10. Ва хашми Худованд бар Уззо аланга зада, ўро барои он ки дасташро ба сандуқ дароз карда буд, зарба зад; ва ў дар он ҷо ба ҳузури Худо мурд.

11. Ва Довуд ғамгин шуд, ки Худованд Уззоро зарба зад; ва он макон то имрӯз Форас-Уззо номида мешавад.

12. Ва Довуд дар он рӯз аз Худованд тарсида, гуфт: «Сандуди Худоро наздӣ худ чӣ гуна биёрам?»

13. Ва Довуд сандуқро назди худ ба шаҳри Довуд набурд, ва онро ба хонаи Убайд-Адӯми чаттӣ равона кард.

14. Ва сандуқи Худо бо хонадони Убайд-Адӯм дар хонаи вай се моҳ монд, ва Худованд хонадони Убайд-Адӯм ва тамоми дороии варо баракат дод.

БОБИ ЧОРДАҲУМ

Иқтидор ва сарвати подшоҳ Довуд.

1. Ва Ҳиром, подшоҳи Сӯр, назди Довуд қосидон, ва дарахтони арз, ва сангтарошон ва наччоронро фиристод, то ки барои ў хона бино кунанд.

2. Ва Довуд дарк намуд, ки Худованд ўро ба подшоҳӣ бар Исроил устувор гардонидааст, ва салтанати ўро ба хотири қавми Худ Исроил баланд бардоштааст.

3. Ва Довуд боз дар Ерусалим занон гирифт, ва Довуд боз писарон ва духтарон ба дунё овард.

4. Ва ин аст номҳои онҳое ки дар Ерусалим барои ў таваллуд ёфтанд: Шаммуа ва Шубоб, ва Нотон ва Сулаймон,

5. Ва Йибҳор ва Элишуа ва Элфолат,

6. Ва Нӯча ва Нофач ва Ёфия,

7. Ва Элишомоъ ва Баальёдоъ ва Элифолат.

8. Ва чун фалиштиён шуниданд, ки Довудро ба подшоҳӣ бар Исроил тадҳин намудаанд, ҳамаи фалиштиён баромаданд, то

ки Довудро бичӯянд; ва Довуд инро шунида, пеши онҳо берун омад.

9. Ва фалиштиён омада, дар водии Рафоим чойгир шу-данд.

10. Ва Довуд аз Худо пурсон карда, гуфт: «Оё ба муқо-били фалиштиён бароям, ва оё онҳоро ба дасти ман хоҳӣ супурд?» Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Баро, ва онҳоро ба дастат хоҳам супурд».

11. Ва онҳо ба Баал-Фаросим баромаданд, ва дар он ҷо Довуд ба онҳо шикаст расонид, ва Довуд гуфт: «Худо душманонамро бо дасти ман маҳв намуд, чунон ки селоб маҳв менамояд». Бинобар ин, номи он макон Баал-Фаросим хонда шудааст.

12. Ва худоёни худро дар он ҷо партофта рафтанд; ва Довуд амр фармуд, ва онҳо ба оташ сӯзониданд.

13. Ва бори дигар фалиштиён дар он водӣ чойгир шуданд.

14. Ва Довуд боз аз Худо пурсон кард, ва Худо ба ӯ гуфт: «Аз пешашон набаро, балки: аз ақибашон давр зада, аз ҷониби дарахтони тут ба онҳо наздик шав,

15. Ва ҳамин ки акси садои кадамҳоро аз сари дарахтони тут бишнави, дарҳол ба ҷанг баро, зеро ки он вақт Худо пешопеши ту берун хоҳад омад, то ки ба ӯрдуи фалиштиён шикаст расонад».

16. Ва Довуд ончунон, ки Худо ба ӯ амр фармуд, амал намуд, ва ба ӯрдуи фалиштиён аз Цибъун то Қозро шикаст расониданд.

17. Ва номи Довуд дар ҳамаи кишварҳо шӯҳрат ёфт, ва Худованд тарси ӯро бар ҳамаи халқҳо паҳн кард.

БОБИ ПОНЗДАҲУМ

Довуд дар бораи кӯчонидани сандуқ фармон медҳад.

1. Ва ӯ барои худ хонаҳо дар шаҳри Довуд сохт, ва барои сандуқи Худо маконе тайёр кард, ва хаймае барои он барпо намуд.

2. Он гоҳ Довуд гуфт, ки ғайр аз левизодагон касе сандуқи Худоро набардорад, зеро Худованд онҳоро баргузи-дааст, то ки сандуқи Худоро бардоранд, ва хизмати онро ба сурати абадӣ ба ҷо оваранд.
3. Ва Довуд тамоми Исроилро дар Ерусалим чамъ кард, то ки сандуқи Худовандро ба маконе ки барои он тайёр карда буд, бароранд.
4. Ва Довуд писарони Ҳорун ва левизодагонро чамъ кард:
5. Аз банӣ-Қаҳот — Уриили сардор ва саду бист нафар бародаронашро;
6. Аз банӣ-Марорӣ — Асоёи сардор ва дусаду бист нафар бародаронашро;
7. Аз банӣ-Цершӯн — Юили сардор ва саду сӣ нафар бародаронашро;
8. Аз банӣ-Элисофон — Шамаъи сардор ва дусад нафар бародаронашро;
9. Аз банӣ Ҳебрӯн — Алиили сардор ва ҳаштод нафар бародаронашро;
10. Аз банӣ-Узиил — Аминодоби сардор ва саду дувоздах нафар бародаронашро.
11. Ва Довуд коҳинон Содӯқ ва Абъётор ва левизодагон Уриил, Асоё ва Юил, Шамаъё ва Алиил ва Аминодобро даъват намуда,
12. Ба онҳо гуфт: «Шумо сардорони хонаводаҳои левизодагон ҳастед, пас шумо ва бародарони шумо худро тақдис намоед, ва сандуқи Худованд Худои Исроилро ба маконе ки барояш тайёр кардаам, бардошта биёред,
13. Зеро, азбаски бори аввал шумо онро набардоштед, Худованд Худои мо моро зарба зад, чунки онро бар тибқи қонун толиб нашудем».
14. Ва коҳинон ва левизодагон худро тақдис карданд, то ки сандуқи Худованд Худои Исроилро бардошта биёранд.
15. Ва писарони левизодагон ончунон, ки Мусо бар тибқи каломи Худованд амр фармуда буд, дастаҳои сандуқи Худоро бар китфҳои худ гузошта, онро бардоштанд.

16. Ва Довуд ба сардорони левизодагон амр фармуд, ки бародарони муғаннии худро бо асбоби мусиқӣ: бо удҳо ва барбатҳо ва санҷҳо таъин намоянд, то ки онҳо бо овози баланд суруд хонда, мардумро ба вачд оваранд.

17. Ва левизодагон Ҳеймон ибни Юил, ва аз бародарони вай — Ософ ибни Борақъёҳу, ва аз бародарони онҳо, аз банӣ-Марорӣ, Эйтон ибни Қушоёҳуро таъин карданд;

18. Ва бо онҳо бародарони дараҷаи дуёми онҳо: Зақаръёҳу ва Бен ва Язиил ва Шамиромӯт ва Яҳиил ва Уннӣ ва Элиоб ва Баноёҳу ва Маасиёҳу ва Маттӣёҳу ва Элифалиҳу ва Миқниёҳу ва Убайд-Адӯм ва Яиилро, ки дарбон буданд;

19. Ва муғанниён: Ҳеймон ва Ософ ва Эйтонро бо санҷҳои мисин, то ки бизананд;

20. Ва Зақаръё ва Азиил ва Шамиромӯт ва Яҳиил ва Уннӣ ва Элиоб ва Маасиёҳу ва Баноёҳуро бо удҳо бар сози аломӯт;

21. Ва Маттӣёҳу ва Элифалиҳу ва Миқниёҳу ва Убайд-Адӯм ва Яиил ва Азазъёҳуро бо барбатҳо бар сози ҳашттор, то ки якканавозӣ кунанд.

22. Ва Кананъёҳу сардори левизодагон дар сурудгӯӣ буд, ва ба муғанниён роҳбарӣ мекард, чунки дар ин қор маҳорат дошт.

23. Ва Борақъё ва Элқоно дарбонони назди сандуқ буданд.

24. Ва Шабанъёҳу ва Йӯшофот ва Натанъил ва Амосай ва Зақаръёҳу ва Баноёҳу ва Элиозар, ки қоҳин буданд, пеши сандуқи Худо қарнаӣ менавохтанд. Ва Убайд-Адӯм ва Яҳиё дарбонони назди сандуқ буданд.

Сандуқ ба шаҳри Довуд оварда шуд.

25. Ва Довуд ва пиронн Исроил ва мириҳазорон рафтанд, то ки сандуқи аҳди Худовандро аз хонаи Убайд-Адӯм бо шодмонӣ бардошта биёранд.

26. Ва чун Худо ба левизодагони бардорандаи сандуқи аҳди Худованд мададгор шуд, ҳафт наргов ва ҳафт қўчқорро қурбонӣ карданд.

27. Ва Довуд либосе аз катони нозук пӯшида буд, ва хамчунин ҳамаи левизодагони бардорандаи сандук, ва муғанниён, ва Кананъё, ки ба сурудгӯии муғанниён сардорӣ мекард. Ва Довуд эфӯди катон дар бар дошт.

28. Ва тамоми Исроил сандуқи аҳди Худовандро бо ни-доҳои шодӣ ва садоҳои шох, карнай ва санҷҳо бардошта мебурданд, ва уд ва барбат менавохтанд.

29. Ва ҳангоме ки сандуқи аҳди Худованд ба шаҳри Довуд дохил мешуд, Микал бинти Шоул аз тиреза нигоҳ карда, подшоҳ Довудро дид, ки рақсу бозӣ мекунад, дар дили худ аз ӯ нафрат намуд.

БОБИ ШОНЗДАҲУМ

Ибодати ботантана. Довуд мутрибонро пеши сандуқ таъин мекунад.

1. Ва сандуқи Худоро оварда, онро андаруни хаймае ки Довуд барои он барпо карда буд, гузоштанд, ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ ба ҳузури Худо тақдим карданд.

2. Ва Довуд тақдим кардани қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатиро ба анҷом расонида, қавмро ба исми Худованд баракат дод.

3. Ва ба тамоми мардуми Исроил, аз мард то зан, ба ҳар кас якто нон, як порча гӯшт ва як кулчаи мавизӣ тақсим карда дод.

4. Ва баъзе аз левизодагонро пеши сандуқи Худованд барои хизматгузорӣ таъин кард, то ки Худованд Худои Исроилро зикр намоянд ва ҳамд гӯянд ва мадҳ кунанд:

5. Ософ — сардор, ва баъд аз ӯ дуюмин — Закаръё, ва Яиил ва Шамиромӯт ва Яҳиил ва Маттитъё ва Элиоб ва Баноёҳу ва Убайд-Адӯм ва Яиил — бо асбоби уд ва барбатҳо, ва Ософ барои навохтани санҷҳо,

6. Ва коҳинон Баноёҳу ва Яҳазиил, ки доимо пеши сандуқи аҳди Худованд карнай менавохтанд.

Таронаи шукронаи Довуд.

7. Дар ҳамон рӯз Довуд бори аввал ба Ософ ва барода-ронаш амр фармуд, ки Худовандро ҳамд гӯянд.
8. Худовандро ҳамд гӯед, исми Ёро бихонед, корҳои Ёро дар миёни қавмҳо шӯҳрат диҳед!
9. Дар шаъни Ё суруд гӯед, дар шаъни Ё бинавозед, ҳамаи корҳои аҷоибӣ Ёро ҳикоят кунед!
10. Бо исми муқаддаси Ё фаҳр намоед, бигзор дили толибони Худованд шод гардад!
11. Худованд ва қудрати Ёро толиб бошад, рӯи Ёро ҳамеша бичӯед!
12. Корҳои аҷоибро, ки Ё кардааст, ба ёд оваред, мӯъҷизоти Ё ва доварӣҳои даҳони Ёро,
13. Эй насли бандаи Ё Исроил, эй писарони Яъқуби баргузидаи Ё!
14. Ё Худованд Худои мост, доварӣҳои Ё бар тамоми замин аст.
15. Аҳди Ёро то абад ба ёд оваред, каломро, ки Ё барои ҳазор насл амр фармуд,
16. Он аҳдро, ки бо Иброҳим бааст, ва он қасамро, ки барои Исҳоқ ёд кард,
17. Ва онро барои Яъқуб қонун гардонид, барои Исроил — аҳди ҷовидонӣ,
18. Яъне гуфт: замини Канъонро ба ту хоҳам дод, то ки ҳиссаи мероси шумо гардад, —
19. Дар сурате ки шумо мардуми камшумор будед, ба миқдори каме дар он ҷо ғариб будед.
20. Ва онҳо аз халқе ба халқе овора шуда мегаштанд, ва аз як мамлакат ба қавми дигар.
21. Аммо Ё нагузошт, ки касе онҳоро ба танг оварад, ва подшоҳонро аз барои онҳо ҷазо дод:
22. «Ба масеҳони Ман даст нарасонед, ва ба анбиёи Ман бадӣ накунед!»

23. Дар шаъни Худованд суруд гӯед, эй тамоми аҳли замин!
Начоти Ёро рӯз ба рӯз башорат диҳед!
24. Чалоли Ёро дар миёни халқҳо баён намоед, ва корҳои аҷоибӣ Ёро дар миёни ҳамаи қавмҳо!
25. Зеро ки Худованд бузург аст ва бениҳоят мамдӯх, ва Ё сахмгин аст бар ҳамаи худоён.
26. Зеро ки ҳамаи худоёни қавмҳо бутҳоянд, вале Худованд осмонро офаридааст.
27. Шукӯх ва шавкат ба ҳузури Ёст, қувват ва шодмонӣ дар макони Ёст.
28. Худовандро васф гӯед, эй қабилаҳои қавмҳо, дар шаъни Худованд васфи чалол ва қувватро гӯед!
29. Дар шаъни Худованд васфи чалоли исми Ёро гӯед, ҳадия биёред ва ба ҳузури Ё биёед,
ба Худованд дар шавкати қудсият сачда баред!
30. Пеши Ё биларзед, эй тамоми аҳли замин; дунёе низ устувор шудааст, фуру нахоҳад ғалтид.
31. Бигзор осмон хурсандӣ кунад, ва замин ба вачд ояд, ва халқҳо гӯянд: «Худованд подшоҳӣ мекунад».
32. Бигзор баҳр ва ҳар чи дар он аст, хурӯш бардорад, сахро ва ҳар чи дар он аст, шод гардад.
33. Он гоҳ дарахтони чангал ба ҳузури Худованд тараннум хоҳанд кард, зеро ки Ё меояд, то ки заминро доварӣ намояд.
34. Худовандро ҳамд гӯед, зеро ки некӯст, зеро ки эҳсонӣ Ё то абад аст!
35. Ва бигӯед: «Моро начот деҳ, эй Худои начоти мо,
ва моро чамъ намо, ва моро аз миёни халқҳо раҳой бидеҳ,
то ки исми куддуси Туро ҳамд гӯем, аз чалоли Ту фахр намоем.
36. Муборак аст Худованд Худои Исроил, аз азал то абад!»
Ва тамоми қавм гуфтанд: «Омин!» Ва Худовандро мадҳ карданд.

37. Ва ӯ дар он чо, пеши сандуқи аҳди Худованд, Ософ ва бародаронашро гузошт, то ки пеши сандуқ ҳамеша бо кори ҳаррӯза машғул бошанд;
38. Ва Убайд-Адӯм ва бародаронашро, ки шасту ҳашт нафар буданд, ва Убайд-Адӯм ибни Едутун ва Хӯсоро — ба вазифаи дарбонон;
39. Ва Содӯқи коҳин ва бародарони коҳинашро — пеши маскани Худованд бар баландие ки дар Цибъӯн буд,
40. То ки бар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ барои Худо-ванд ҳамеша, ҳар субҳ ва ҳар шом, қурбониҳои сӯхтанӣ тақдим кунанд, бар тибқи ҳар он чи дар Тавротии Худованд, ки онро ба Исроил амр фармудааст, навишта шудааст;
41. Ва бо онҳо Ҳеймон ва Едутун ва дигар баргузидагонро, ки номбар шудаанд, то ки Худовандро ҳамд гӯянд, зеро ки эҳсони ӯ то абад аст;
42. Ва бо онҳо Ҳеймон ва Едутунро бо карнайҳо ва санҷҳо, то ки навозандагони асбоби мусиқӣ дар хизмати Худо бошанд; ва писарони Едутунро, то ки дарвозаро побонӣ намоянд.
43. Ва тамоми қавм ҳар яке ба хонаи худ рафтанд; ва Довуд баргашт, то ки аҳли байти худро баракат диҳад.

БОБИ ҲАФДАҲУМ

Довуд ба сохтани маъбад тайёри мебинад.

1. ВА ҳангоме ки Довуд дар хонаи худ менишаст, Довуд ба Нотони набӣ гуфт: «Инак, ман дар хонаи арзӣ сокин ҳастам, вале сандуқи аҳди Худо зери чодаре мебошад».
2. Ва Нотон ба Довуд гуфт: «Ҳар он чи дар дилат бошад, ба амал овар, зеро ки Худо бо туст».
3. Вале дар ҳамон шаб каломи Худо бар Нотон нозил шуда, гуфт:
4. «Рафта, ба бандаи Ман Довуд бигӯй: "Худованд чунин мегӯяд: ту хонае барои сукувати Ман бино нахоҳӣ кард,

5. Зеро Ман аз рӯзе ки Исроилро берун овардам, то имрӯз дар хонае сокин нашудаам, балки аз хайма ба хайма ва аз маскан ба маскан гардиш кардам.

6. Дар ҳар ҷое ки бо тамоми Исроил гардиш кардам, оё ба ягон довари Исроил, ки чаронидани қавми Худро ба вай амр фармуда будам, сухане ба забон ронда, гуфтаам: чаро барои Ман хонаи арзӣ бино накардед?

Ваҳйи Худованд ба Довуд.

7. Ва алҳол ба бандаи Ман Довуд чунин бигӯй: Худо-ванди лашкарҳо чунин мегӯяд: Ман туро аз чарогоҳ, аз ақиби гӯсфандон гирифтаам, то ки бар қавми Ман Исроил раис бошӣ.

8. Ва ба ҳар ҷое ки мерафтӣ, бо ту будам, ва ҳамаи душманонатро аз пеши ту маҳв намудам, ва барои ту номе, мисли номи бузургоне ки бар замин ҳастанд, ба вучуд овардам.

9. Ва барои қавми Худ Исроил маконе муқаррар намудам, ва онҳоро шинондам, то ки дар он сокин гардида, дигар безобита нашаванд, ва бадкорон дигар онҳоро нобуд наку-нанд, мисли он ки дар замони пеш буд,

10. Ва мисли айёме ки доваронро бар қавми Худ Исроил таъин карда будам; ва Ман ҳамаи душманонатро мағлуб намудам, ва Ман ба ту хабар медиҳам, ки Худованд хонае барои ту бино хоҳад кард.

11. Ва ҳангоме ки рӯзҳои ту анҷом ёфта, ту назди пада-рони худ биравӣ, Ман насли туро, ки аз писарони ту хоҳад буд, баъд аз ту пойдор гардонид, салтанати варо мустаҳкам хоҳам намуд.

12. Вай барои Ман хона бино хоҳад кард, ва Ман тахти варо то абад пойдор хоҳам гардонид.

13. Ман барои вай падар хоҳам буд, ва вай барои Ман писар хоҳад буд, ва Ман марҳамати Худро аз вай дур на-хоҳам кард, чунон ки онро аз касе ки пеш аз ту буд, дур кардам.

14. Ва Ман варо дар хонаи Худ ва дар салтанати Худ то абад хоҳам баргумошт, ва тахти вай то абад пойдор хоҳад буд"».

15. Ҳамаи ин суханон ва тамоми ин рӯъёро Нотон ба До-вуд хикоят кард.

Дуои подшоҳ Довуд.

16. Ва подшоҳ Довуд омада, ба ҳузури Худованд нишаст, ва гуфт: «Эй Худованд Худо, ман кистам ва хонадони ман чист, ки маро ба ин мартаба расонидаӣ?

17. Ва ин дар назарат, эй Худо, кам намудааст, ва Ту дар бораи ояндаи дури хонадони бандаат сухан рондаӣ ва ба ман чун ба одами баландмартабае назар кардаӣ, эй Худованд Худо!

18. Ва Довуд дигар ба Ту дар бораи сарафрозии бандаи Ту чӣ метавонад бигӯяд? Ту, охир, бандаи Худро меши-носӣ!

19. Худовандо, Ту ба хотири бандаи Худ ва бар тибқи дили Худ тамоми ин бузургиро ба амал овардаӣ, то ки ҳамаи бузургихоро зоҳир намоӣ.

20. Худовандо, дар ҳар он чи мо бо гӯшҳои худ шуни-даем, чизе монанди Ту нест, ва чуз аз Ту Худое нест.

21. Ва кист, ки мисли қавми Ту Исроил бошад, ки онҳо бар рӯи замин халқи ягонае ҳастанд, ки наздашон Худо ома-дааст, то ки онҳоро фидия дода гирифта, барои Худ қавм гардонад, то ки Ту бо корҳои бузург ва сахмгин барои Худ исме пайдо кунӣ ва халқҳоро аз пеши қавми Худ, ки аз Миср фидия дода гирифтаӣ, бадар биронӣ.

22. Ва қавми Худ Исроилро барои Худ то абад қавм гардондӣ, ва Ту, эй Худованд, Худои онҳо шудӣ.

23. Ва алҳол, эй Худованд, бигзор каломе ки Ту дар бо-раи бандаи Худ ва хонадони вай ба забон рондаӣ, то абад пойдор бошад, ва он чи гуфтаӣ, ба ҷо овар.

24. Ва исми Ту то абад пойдор ва муаззам бошад, то бигӯ-янд: "Худованди лашкарҳо, Худои Исроил, Худо бар Ис-роил

аст". Ва бигзор хонадони бандаат Довуд ба ҳузури Ту пойдор бошад.

25. Азбаски Ту, эй Худо, гӯшраси бандаи Худ намудай, ки хонае барояш бино хоҳӣ кард, бинобар ин бандаат чур-ъат пайдо кард, ки назди Ту дуо бигӯяд.

26. Ва алҳол, эй Худованд, Ту Худо ҳастӣ, ва Ту дар бо-раи бандаи Худ ин некиро ба забон рондай.

27. Ва алҳол Ту тавачҷӯх намудай, ки хонадони банда-атро баракат диҳӣ, то ки он то абад дар ҳузури Ту бошад; зеро ки Ту, эй Худованд, онро баракат додай, ва он то абад муборак хоҳад буд».

БОБИ ҲАЖДАҲУМ

Мустаҳкам шудани салтанати Довуд.

1. ВА баъд аз ин Довуд ба фалиштиён зарба расонида, онҳоро мағлуб кард, ва Ҷат ва қасабаҳояшро аз дасти фалиш-тиён гирифт.

2. Ва ба Мӯоб шикаст расонид, ва мӯобиён бандагони хирочгузори Довуд гардиданд.

3. Ва Довуд ба Ҳададозар, подшоҳи Сӯбо, вақте ки вай мерафт, то ҳукмронии худро назди наҳри Фурот устувор гардонад, дар Ҳамот шикаст расонид.

4. Ва Довуд ҳазор ароба ва ҳафт ҳазор савора ва бист ҳазор пиёда аз вай гирифт, ва Довуд ҳамаи аспони аробаҳо-ро пай кард, вале аз онҳо барои сад ароба нигоҳ дошт.

5. Ва арамиёни Димишқ ба мадади Ҳададозар, подшоҳи Сӯбо, омаданд, ва Довуд аз арамиён бисту ду ҳазор нафарро кушт.

6. Ва Довуд дар Арами Димишқ волиёнро гузошт, ва арамиён бандагони хирочгузори Довуд гардиданд. Ва Худо-ванд Довудро ба ҳар чое ки вай мерафт, ёварӣ менамуд.

7. Ва Довуд сипарҳои тиллоро, ки бар навкарони Ҳада-дозар буд, гирифта, ба Ерусалим овард.

8. Ва аз Тибҳат ва Кӯн, ки шаҳрҳои Ҳададозар буд, Довуд миси бағоят зиёде гирифт, ки аз он Сулаймон ҳавзи мисин ва сутунҳо ва колои мисин сохт.
9. Ва Тӯу, подшоҳи Ҳамот, шунид, ки Довуд тамоми лашкари Ҳададозар, подшоҳи Сӯборо мағлуб кардааст.
10. Ва писари худ Ҳадӯромро назди подшоҳ Довуд фирис-тод, то ки ба ӯ салом расонад ва ӯро муборакбод гӯяд, ба муносибати он ки бо Ҳададозар чанг карда, варо мағлуб намудааст, — зеро ки Ҳададозар ба муқобили Тӯу бисъёр мечангид, — бо ҳар навъ зарфҳои тилло ва нуқра ва мис.
11. Ва подшоҳ Довуд онҳоро низ барои Худованд вақф намуд, бо якҷоягии нуқра ва тилло ки аз ҳамаи халқҳо: аз Адӯм ва Мӯоб ва банӣ-Аммӯн ва фалиштиён ва Амолек гирифта буд.
12. Ва Абшай ибни Саруё аз адӯмиён дар водии Намак ҳаждаҳ ҳазор нафарро кушт;
13. Ва дар Адӯм волиёнро гузошт, ва ҳамаи адӯмиён бандагони Довуд гардиданд; ва Худованд Довудро ба ҳар чое ки вай мерафт, ёварӣ менамуд.
14. Ва Довуд бар тамоми Исроил подшоҳӣ мекард, ва бар тамоми қавми худ доварӣ ва инсофро ба амал меовард.
15. Ва Юоб ибни Саруё сарлашкар буд, ва Еҳӯшофот ибни Аҳилуд — вақоеънавис.
16. Ва Содӯқ ибни Ахитуб ва Абималик ибни Абъётор қоҳин буданд; ва Шавшо котиб буд.
17. Ва Баноёҳу ибни Еҳӯёдоъ бар қаритиён ва фалитиён гумошта буд; ва писарони Довуд назди подшоҳ садрнишин буданд.

БОБИ НУЗДАҲУМ

Чанг бар зидди банӣ-Аммӯн бо сардори Юоб.

1. Ва баъд аз он чунин воқеъ шуд, ки Ноҳош, подшоҳи банӣ-Аммӯн, мурд, ва писараш ба ҷои вай подшоҳ шуд.
2. Ва Довуд гуфт: «Ба Ҳонун ибни Ноҳош эҳсон хоҳам намуд, чунки падари вай ба ман эҳсон карда буд». Ва До-вуд қосидон

фиристод, то ки ба вай дар бораи падараш таъзия баён намоянд; ва навкарони Довуд ба заминн банӣ-Аммӯн назди Ҳонун омаданд, то ки ба вай таъзия баён намоянд.

3. Вале сарварони банӣ-Аммӯн ба Ҳонун гуфтанд: «Оё ба гумони ту Довуд падаратро эҳтиром менамуд, ки баёнкунандагони таъзияро назди ту фиристодааст? Навкарони вай, охир, назди ту барои он омадаанд, ки мамлакатро тафтиш ва таҳқиқ ва ҷосусӣ кунанд!»

4. Ва Ҳонун бандагони Довудро гирифта, ришашонро тарошид, ва либосашонро то нисфаш, яъне аз поён то суришашон бурида партофт, ва онҳоро фиристод.

5. Ва рафта, дар бораи ин одамон ба Довуд хабар доданд, ва ӯ ба пешвози онҳо фиристод, зеро ки ин одамон бағоят хичил буданд; ва подшоҳ гуфт: «Дар Ерихӯ бимонед, то вақте ки ришхотон калон шавад, ва баъд аз он хоҳед бар-гашт».

6. Ва банӣ-Аммӯн диданд, ки дар назари Довуд нафра-тангез гардиданд; ва Ҳонун ва банӣ-Аммӯн ҳазор киккар нуқра фиристоданд, то ки аз арамиёни Наҳрайн ва аз арамиёни Маъко ва аз Сӯбо барои худ аробаҳо ва саворон киро кунанд.

7. Ва сию ду ҳазор ароба ва подшоҳи Маъкоро бо қавмаш барои худ киро карданд, ва онҳо омада, назди Мидбо ӯрду заданд; ва банӣ-Аммӯн аз шаҳрҳои худ чамъ шуда, барои ҷанг омаданд.

8. Ва Довуд инро шунида, Юоб ва тамоми лашкари далеронро фиристод.

9. Ва банӣ-Аммӯн берун омада, назди дарвозаи шаҳр барои ҷанг саф кашиданд, ва подшоҳоне ки омада буданд, дар саҳро алоҳида мавқеъ гирифтанд.

10. Ва Юоб дид, ки ба муқобили ӯ ҳам аз пеш ва ҳам аз ақиб барои ҷанг омода шудаанд; ва ӯ аз ҳамаи гузинони Исроил фавҷе интихоб намуда, бар зидди арамиён саф кашид.

11. Ва бақияи қавмро ба дасти бародараш Абшай супурд, то ки бар зидди банӣ-Аммӯн саф кашанд.

12. Ва гуфт: «Агар арамиён аз ман зӯр бароянд, ба мадади ман биё, ва агар банӣ-Аммӯн аз ту зӯр бароянд, ман ба мадади ту хоҳам омад;

13. Далер бош, ва мо барои қавми худ ва барои шаҳрҳои Худои худ далерона хоҳем чангид, ва Худованд он чиро, ки дар назараш писанд ояд, ба амал хоҳад овард».

14. Ва Юоб бо қавме ки ҳамроҳи ӯ буданд, ба чанги зидди арамиён шурӯъ кард, ва онҳо аз пеши ӯ рӯ ба гурез оварданд.

15. Ва банӣ-Аммӯн диданд, ки арамиён рӯ ба гурез оварданд, онҳо низ аз пеши Абшай гурехта, ба шаҳр дохил шуданд; ва Юоб ба Ерусалим омад.

16. Ва чун арамиён диданд, ки пеши Исроил мағлуб гардиданд, қосидон фиристода, арамиёнеро, ки дар он тарафи наҳр буданд, берун оварданд, ва Шуфак, сарлашқари Ҳададозар, пешопеши онҳо мерафт.

Довуд ба лашқар сардорӣ мекунад.

17. Ва ба Довуд хабари ин расид, ва ӯ тамоми Исроилро чамъ кард, ва аз Ҷрдун убур намуда, назди онҳо омад, ва ба муқобили онҳо саф кашид; ва Довуд бар зидди арамиён ба чанг шурӯъ намуд, ва онҳо бо ӯ чанг карданд.

18. Ва арамиён аз пеши Исроил рӯ ба гурез оварданд, ва Довуд ҳафт ҳазор сарбози аробагард ва чил ҳазор пиёдаро аз арамиён кушт, ва Шуфаки сарлашқарро ба қатл расонид,

19. Ва чун навқарони Ҳададозар диданд, ки пеши Исроил мағлуб гардиданд, бо Довуд сулҳ баста, ба ӯ тобеъ шуданд; ва арамиён минбаъд нахостанд, ки банӣ-Аммӯнро дастгирӣ кунанд.

БОБИ БИСТУМ

Довуд ва Юоб Раббаро забт менамоянд.

1. ВА баъд аз интиҳои сол, яъне баҳорон, вақте ки под-шоҳон берун мераванд, то ки бичанганд, чунин воқеъ шуд, ки Юоб

қуввати лашкарро ба кор бурда, кишвари банӣ-Аммӯнро торумор сохт, ва омада, Раббаро муҳосира кард, вале Довуд дар Ерусалим буд, ва Юоб Раббаро забт намуд, ва онро валангор кард.

2. Ва Довуд тоҷи подшоҳи онҳоро аз сари вай гирифт, ки вазнаш як киккар буд, ва санги гаронбаҳое дошт, ва онро ба сари Довуд гузоштанд; ва ӯ ғанимати бағоят зиёде аз шаҳр берун овард.

3. Ва қавмеро, ки дар он буданд, берун овард, ва онҳо-ро ба корҳои маҷбурӣ бо арраҳо ва ғаллакӯбакҳои оҳанин ва табарзинҳо баргумошт; ва бо ҳамаи шаҳрҳои банӣ-Аммӯн чунин амал кард; ва Довуд ва тамоми қавм ба Ерусалим баргаштанд.

Чанг бо фалиштиён.

4. Ва баъд аз он, чанге бо фалиштиён дар Қозар рӯй дод; он вақт Сибкаи хушотӣ Сифайро, ки аз авлоди рафоим буд, кушт; ва онҳо ба сари итоат омаданд.

5. Ва боз чанге бо фалиштиён рӯй дод, ва Элҳонон ибни Ёир Лаҳмиро, ки бародари Чольёти қаттӣ буд, ва дастаи найзааш мисли наварди молбофон буд, кушт.

6. Ва боз чанге дар Қат рӯй дод; ва марди бузургҷуссае буд, ки дасту поҳояш ҳар яке шаш ангушт дошт, — чамъ бисту чорто; вай низ аз авлоди Рофо буд.

7. Ва ҳангоме ки вай Исроилро дашном меод, Йўнотон ибни Шимьо, бародари Довуд, варо кушт.

8. Инҳо барои Рофо дар Қат зоида шуда буданд, ва аз дасти Довуд ва навкаронаш фурӯ ғалтиданд.

БОБИ БИСТУ ЯКУМ

Саршумори қавм ба Худо тисанд наомад. Вабо.

1. ВА шайтон бар Исроил қиём намуда, Довудро иғво дод, ки аҳли Исроилро дар шумор оварад.

2. Ва Довуд ба Юоб ва сарварони қавм гуфт: «Рафта, аҳли Исроилро аз Беэр-Шобаъ то Дон саршуморӣ намоед, ва ба ман маълум кунед, то ки шумораи онҳоро бидонам».

Юоб ба саршуморӣ эрод мегирад.

3. Ва Юоб гуфт: «Бигзор Худованд шумораи қавми Худро аз он қадар, ки ҳаст, сад баробар зиёд кунад! Эй оғоям под-шоҳ, оё ҳамаи онҳо навкарони оғоям нестанд? Пас чаро ин корро хоҳон аст? Ва чаро ин сабаби гуноҳи Исроил би-шавад?»

4. Вале сухани подшоҳ бар Юоб ғолиб омад; ва Юоб берун рафта, дар тамоми Исроил гардиш кард, ва ба Ерусалим омад;

5. Ва Юоб рӯйхати саршумории қавмро ба Довуд пешниҳод кард; ва аз тамоми Исроил ҳазор ҳазор ва сад ҳазор нафар мардони шамшерзан, ва аз Яҳудо чорсаду хафтод ҳазор нафар мардони шамшерзан буданд.

6. Вале ӯ левизодагон ва бинъёминиёнро андаруни онҳо дар шумор наовард, зеро ки сухани подшоҳ барои Юоб нафратангез буд.

7. Ва ин кор дар назари Худо бад буд, ва ӯ Исроилро зарба зад.

8. Ва Довуд ба Худо гуфт: «Бо ин коре ки кардам, бағоят гуноҳкор шудам; ва алҳол аз гуноҳи бандаи Худ гуза-роӣ намо, зеро ки бағоят беақлона рафтор кардам».

9. Ва Худованд ба Қод, ки пешбини Довуд буд, сухан ронда, гуфт:

10. «Бирав ва ба Довуд сухан ронда, бигӯй: "Худованд чунин мегӯяд: Ман се чизро ба ту таклиф мекунам; яке аз онҳоро ба худ интиҳоб намо, то ки бар ту ба амал оварам"».

11. Ва Қод назди Довуд омад, ва ба ӯ гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: "Барои худ интиҳоб намо:

12. Ё се сол қаҳтӣ рӯй диҳад, ва ё се моҳ аз пеши душманонат бигрезӣ, ва шамшери душманонат ба ту бирасад, ва ё шамшери Худованд ва вабо дар замин ҳукмфармо гардад, ва фариштаи Худованд дар тамоми ҳудуди Исроил ба ҳало-кат

бирасонад". Ва алҳол мулоҳиза намо, ки ба Фирис-тандаи худ чӣ ҷавобе гардонам».

13. Ва Довуд ба Ҷод гуфт: «Ман дар ғояти тангӣ ҳастам; беҳтар аст, ки ба дасти Худованд афтам, зеро ки марҳамати Ӯ бузург аст; вале ба дасти одамизод наафтам».

14. Ва Худованд бар Исроил вабо фиристод, ва аз исро-илиён ҳафтад ҳазор нафар мурданд.

15. Ва Худо фариштае ба Ерусалим фиристод, то ки онро ба ҳалокат бирасонад; ва ҳангоме ки вай мехост ба расонидани ҳалокат шурӯъ намояд, Худованд дида, аз ин офат пушаймон шуд, ва ба фариштаи ҳалокатовар гуфт: «Басанда аст, акнун дасти худро боздор!» Ва фариштаи Худованд назди хирмангоҳи Орнони ябусӣ истода буд.

16. Ва Довуд чашмонашро боло карда, фариштаи Худовандро дид, ки дар миёни замин ва осмон истодааст, ва шамшери бараҳна дар дасташ бар Ерусалим дароз карда шудааст; ва Довуд ва пироне ки палос дар бар доштанд, бар рӯи худ афтоданд.

17. Ва Довуд ба Худо гуфт: «Ман, охир, барои саршу-мории қавм амр фармудаам, ва ман ҳамонам, ки гуноҳ кардаам, ва бадкорӣ намудаам, вале ин гӯсфандон чӣ кардаанд? Эй Худованд Худои ман! Бигзор дасти Ту бар ман ва бар хонадони падарам бошад, вале на бар қавми Ту барои нобуд кардани вай».

Довуд хирмангоҳи Орнонро мехарад.

18. Ва фариштаи Худованд ба Ҷод гуфт, ки вай ба Довуд бигӯяд, ки Довуд баромада, дар хирмангоҳи Орнони ябусӣ қурбонгоҳе барои Худованд барпо намояд.

19. Ва Довуд бар тибқи сухани Ҷод, ки вай ба исми Худованд гуфта буд, баромад.

20. Ва Орнон рӯ гардонида, фариштаро дид, ва чор пи-сараш, ки бо ӯ буданд, пинҳон шуданд; ва Орнон гандум мекӯфт.

21. Ва Довуд назди Орнон омад, ва Орнон назар андохта, Довудро дид, ва аз хирмангоҳ берун омада, ба Довуд рӯ ба замин афтода сачда бурд.

22. Ва Довуд ба Орнон гуфт: «Қои хирмангоҳро ба ман бидех, то ки қурбонгоҳе дар он барои Худованд барпо намоям; онро ба қимати пурра ба ман бидех, то ки вабо аз қавм дур шавад».

23. Ва Орнон ба Довуд гуфт: «Онро барои худ бигир; бигзор оғоям подшоҳ он чи дар назараш писанд ояд, ба амал оварад; инак, ман говҳоро барои қурбонии сӯхтанӣ, ва асбоби ғаллакӯбиरो барои ҳезум, ва гандумро барои ҳадияи ордӣ медиҳам, — ҳамаашро бахшиш мекунам».

24. Вале подшоҳ Довуд ба Орнон гуфт: «Не, балки ба қимати пурра хоҳам харид, зеро он чиро, ки аз они туст, барои Худованд нахоҳам гирифт, ва он чиро, ки муфт бошад, ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ тақдим нахоҳам кард».

25. Ва Довуд барои он қой ба вазни шашсад сиқл ба Орнон тилло дод.

26. Ва дар он чо Довуд қурбонгоҳе барои Худованд бино карда, қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии саломатӣ тақдим намуд, ва сӯи Худованд хонд, ва ӯ варо иҷобат намуда, бар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ оташе аз осмон фиристод.

27. Ва Худованд ба фаришта амр фармуд, ва вай шамше-ри худро ба ғилофаш баргардонид.

28. Дар он замон, чун Довуд дид, ки Худованд ӯро дар хирмангоҳи Орнони ябусӣ иҷобат намуд, дар он чо қур-бонӣ мекард.

29. Вале маскани Худованд, ки онро Мусо дар биёбон сохта буд, ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ дар он замон бар баландии Қибъӯн буд.

30. Ва Довуд наметавонист назди он биравад, то ки аз Худо пурсон кунад, чунки аз шамшери фариштаи Худованд тарсида буд.

БОБИ БИСТУ ДУЮМ

Довуд барои маъбад масолеҳ тайёр мекунад.

1. Ва Довуд гуфт: «Ин аст хонаи Худованд Худо ва ин аст қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ барои Исроил».
2. Ва Довуд амр фармуд, ки ғарибонро, ки дар замини Исроил мебошанд, дар як ҷо ҷамъ кунанд, ва ӯ сангтаро-шонро таъин кард, то ки сангҳо барои сохтани хонад Худо битарошанд.
3. Ва Довуд оҳани зиёде барои мехҳо, барои табақаҳои дарвозаҳо ва барои ошиқ-маъшӯқҳо тайёр кард, ва миси зиёде низ, ки вазнаш маълум набуд,
4. Ва дарахтони арз, ки сону шумор надошт, зеро ки сидӯниён ва сӯриён дарахтони арз барои Довуд бисъёр оварда буданд.
5. Ва Довуд гуфт: «Писарам Сулаймон ҷавон ва но-зук аст, ва хонае ки барои Худованд бино кардан лозим аст, бояд бағоят азим, номӣ ва мӯхташам дар назари ҳамаи киш-варҳо бошад; пас, барои ӯ ман тайёр мекунам». Ва Довуд пеш аз ҷавти худ масолеҳи зиёде тайёр кард.

Довуд ба Сулаймон дастурҳо оид ба сохтани маъбад медиҳад.

6. Ва писараш Сулаймонро хонда, ба вай амр фармуд, ки хонае барои Худованд Худои Исроил бино кунад.
7. Ва Довуд ба Сулаймон гуфт: «Эй писарам, муроди дили ман ин буд, ки хонае ба исми Худованд Худои худ би-но кунам.
8. Вале каломии Худованд бар ман нозил шуда, гуфт: "Ту хуни зиёде рехтай, ва ҷангҳои азиме кардаӣ; ту набояд хонае ба исми Ман бино кунӣ, зеро ки ба ҳузури Ман хуни бисъёре бар замин рехтай.
9. Инак, писаре барои ту таваллуд хоҳад ёфт, ки вай марди осоиштае хоҳад буд, ва Ман ба вай аз ҳамаи душ-манони гирду атрофаш осоиштагӣ хоҳам бахшид; зеро ки номи вай Сулаймон хоҳад буд, ва Ман дар айёми вай ба Ис-роил сулҳ ва осоиштагӣ хоҳам бахшид.

10. Вай хонае ба исми Ман бино хоҳад кард, ва вай ба-рои Ман писар хоҳад буд, ва Ман барои вай падар хоҳам буд, ва тахти салтанати варо бар Исроил то абад пойдор хо-ҳам гардонид".

11. Алҳол, эй писарам, бигзор Худованд бо ту бошад, то ки комъёб гардида, хонаи Худованд Худои худро бино кунӣ, чунон ки Ў дар бораи ту гуфтааст;

12. Ва бигзор Худованд ба ту ақлу фаҳм ато фармояд, ва туро бар Исроил таъин кунад, то ки шариати Худованд Ху-дои худро риоя намой.

13. Он гоҳ ту комъёб хоҳи шуд, ба шарте ки фароиз ва дастурҳоеро, ки Худованд ба Мусо дар бораи Исроил амр фармудааст, риоя намуда ба амал оварӣ; пас, қавӣ ва далер бош, натар ва ҳаросон нашав!

14. Ва инак, ман дар аҷзи худ барои хонаи Худованд сад ҳазор киккар тилло ва ҳазор ҳазор киккар нуқра тайёр кар-даам, ва он қадар мис ва оҳан, ки вазнаш маълум нест, чунки бисъёр буд; ва чӯбу тахта ва сангҳо тайёр кардаам, ва ту бар онҳо илова намо.

15. Ва назди ту коргарони бисъёре ҳастанд: сангтарошон ва харротони санг ва чӯб, ва ҳар навъ хунармандон дар ҳар кори

16. Тилло, нуқра, мис ва оҳан сонун шумор надоранд; пас, бархез ва амал намо, ва Худованд бо ту хоҳад буд».

Довуд ба сарварон васият мекунад, ки ба Сулаймон мадад расонанд.

17. Ва Довуд ба ҳамаи сарварони Исроил васият меку-над, ки ба писараш Сулаймон мадад расонанд:

18. «Худованд Худои шумо, охир, бо шумост, ва аз ҳар ҷониб ба шумо осоиштагӣ бахшидааст, зеро ки сокинони ин заминро ба дасти ман супурдааст, ва ин замин пеши Худо-ванд ва пеши қавми Ў тобеъ гардидааст.

19. Алҳол дилҳо ва ҷонҳои худро омода намоед, то ки Худованд Худои худро чӯё бошад; ва бархоста, қудси Худо-

ванд Худоро бино кунед, то ки сандуқи аҳди Худованд ва колои муқаддаси Худоро ба хонае ки ба исми Худованд бино меёбад, бикӯчонед».

БОБИ БИСТУ СЕЮМ

Довуд пеш аз Ғавташ Сулаймонро вориси худ мегардонад.

1. ВА Довуд пир ва солхӯрда шуд, ва писараш Сулай-монро бар Исроил подшоҳ кард.

Дастурҳо ба левизодагон ва ба насли Чершӯн.

2. Ва ҳамаи сарварони Исроил, ва коҳинон ва левизо-дагонро чамъ кард.

3. Ва левизодагон аз синни сисола ва болотар дар шумор оварда шуданд, ва шумораи онҳо, бар ҳасби сарҳои мардон, сию ҳашт ҳазор нафар буд.

4. Аз онҳо барои идора кардани корҳои хонаи Худованд бисту чор ҳазор нафар, ва нозирон ва доварон шаш ҳазор нафар буданд;

5. Ва чор ҳазор нафар дарбонон, ва чор ҳазор нафар шахсоне буданд, ки Худовандро ҳамду сано мегуфтанд, бо асбобе ки ман барои ҳамду сано сохтаам.

6. Ва онҳоро Довуд, бар ҳасби писарони Левӣ, яъне Чершӯн, Қаҳот ва Марорӣ, ба гурӯҳҳо тақсим кард.

7. Аз чершӯниён: Лаъдон ва Шимъӣ.

8. Писарони Лаъдон: сардорашон Яҳиил, ва сонӣ Зитом ва Юил — се нафар.

9. Писарони Шимъӣ: Шалӯмит ва Ҳазиил ва Ҳорон — се нафар; инҳо сардорони хонаводаҳои Лаъдон буданд.

10. Ва писарони Шимъӣ: Яҳат, Зизо ва Еуш ва Барио; инҳо, чор нафар, писарони Шимъӣ буданд.

11. Ва Яҳат сардор буд, ва Зизо — дуюм; ва Еуш ва Барио писарони бисъёр надоштанд, ва аз ин рӯ як хонавода шумурда шуданд.

Дар бораи насли Қаҳот.

12. Писарони Қаҳот — Амром, Ҳисҳор, Ҳебрӯн ва Узиил — чор нафар.

13. Писарони Амром: Ҳорун ва Мусо; ва Ҳорун чудо карда шуд, то ки ӯ ва писаронаш барои хизмати муқад-дастарин ба сурати абадӣ тақдис ёбанд, ба ҳузури Худо-ванд бухур бисӯзонанд, ба Ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ то абад баракат диҳанд.

14. Ва писарони Мусо, марди Худо, бо номи сибти Левӣ хонда шудаанд.

15. Писарони Мусо: Ҷершӯн ва Элиозар.

16. Писарони Ҷершӯн: Шабуил сардорашон буд.

17. Ва писарони Элиозар: Раҳабъё сардорашон буд. Ва Элиозар писарони дигар надошт; вале писарони Раҳабъё бағоят бисъёр буданд.

18. Писарони Ҳисҳор: Шалӯмит сардорашон буд.

19. Писарони Ҳебрӯн: Ериёху сардорашон буд, Амаръё — дуюм, Яҳазиил — сеюм, ва Еқамъом — чорум.

20. Писарони Узиил: Мико сардорашон буд, ва Ешиё — дуюм.

Дар бораи насли Марорӣ.

21. Писарони Марорӣ: Маҳлӣ ва Мушӣ; писарони Маҳ-лӣ: Эльзор ва Қиш.

22. Ва Эльзор мурд, ва ӯ писарон не, балки духтарон дошт, ва онҳоро писарони Қиш, бародарҳашон, ба занӣ гирифтанд.

23. Писарони Мушӣ: Маҳлӣ ва Эдар ва Йиремӯт — се нафар.

Вазифаҳои нави левизодагон.

24. Инҳоянд писарони Левӣ, мувофиқи хонадонҳои пада-рони онҳо, ва сардорони хонаводаҳо, мувофиқи саршумори ном ба номи онҳо, ки аз синни бистсола ва болотар вази-фаҳои хизмати хонаи Худовандро ба ҷо меоварданд.

25. Зеро ки Довуд гуфт: «Худованд Худои Исроил ба қавми худ осоиштагӣ бахшидааст, ва Ӯ дар Ерусалим то абад сокин хоҳад буд,

26. Ва низ левизодагонро дигар ҳочат нест, ки маскан ва тамоми колои хизмати онро бардоранд».

27. Аз ин рӯ, бар тибқи суханони охирини Довуд, писарони Левӣ аз синни бистсола ва болотар дар шумор оварда шуданд,

28. Зеро ки мавқеи онҳо дар паҳлуи писарони Ҳорун буд, то ки хизмати хонаи Худовандро ба ҷо оварда, бар сахнҳо ва бар хучраҳо, ва бар татҳири тамоми қудс, ва бар иҷрои ҳар хизмати хонаи Худо мутасаддӣ бошанд,

29. Ва низ бар нони тақдим, ва бар орди маҳин барои ҳадияи ордӣ, ва бар чалпақҳои фатирӣ, ва бар ҳадияҳои биръён ва пухта, ва бар ҳар андозаи моеӣ ва вазн;

30. Ва ҳар субҳ омода шаванд, то ки Худовандро ҳамд гӯянд ва ситоиш намоянд, — ва ҳамчунин ҳар шом;

31. Ва дар ҳар вақти тақдим кардани қурбонӣҳои сӯхтанӣ барои Худованд дар шанбеҳо, навмоҳҳо ва идҳо, бар ҳасби шумораи онҳо, мувофиқи дастури оид ба онҳо, — доимо ба ҳузури Худованд бошанд;

32. Ва навбатдории хаймаи ҷомеъ, ва навбатдории қудс, ва навбатдории бародаронашон банӣ-Ҳорунро дар хизмати хонаи Худованд ниғаҳбонӣ кунанд.

БОБИ БИСТУ ЧОРУМ

Банӣ-Ҳорун бо қуръа ба 24 навбат тақсим шуданд.

1. ВА ин аст тақсимоти банӣ-Ҳорун: писарони Ҳорун: Нодоб ва Абиҳу, Эльзор ва Итомор.

2. Ва Нодоб ва Абиҳу пеш аз падари худ мурданд, ва онҳо писаре надоштанд; ва Эльзор ва Итомор коҳинӣ карданд.
3. Ва Довуд онҳоро, — ба ёрии Содӯқ аз банӣ-Эльзор, ва Аҳималик аз банӣ-Итомор, — ба навбатҳои онҳо дар хизматашон тақсим кард.
4. Ва дар миёни банӣ-Эльзор мардони сардор назар ба банӣ-Итомор бештар ёфт шуданд, пас онҳоро ба таври зерин тақсим карданд: аз банӣ-Эльзор шонздаҳ сардори хо-навода, ва аз банӣ-Итомор ҳашт сардори хонавода.
5. Ва онҳоро ба воситаи қуръа тақсим карданд,— якеро бо дигаре, — зеро ки сарварони қудс ва сарварони хонаи Худо ҳам аз банӣ-Эльзор буданд ва ҳам аз банӣ-Итомор.
6. Ва Шамаъё ибни Натанъили котиб, ки аз левизодагон буд, номҳои онҳоро ба ҳузури подшоҳ ва сарварон, ва Содӯқи коҳин, ва Аҳималик ибни Абъётар, ва сардорони хонаводаҳои коҳинон ва левизодагон навишт; як хонавода аз банӣ-Эльзор гирифта шуд, ва сонӣ аз банӣ-Итомор гирифта шуд.
7. Ва қуръаи якум барои Еҳӯёриб баромад, дуюм — барои Едаъё;
8. Сеюм — барои Ҳорим, чорум — барои Саӯрим;
9. Панҷум — барои Малкиё, шашум—барои Миёмин;
10. Ҳафтум — барои Ҳакқӯс, ҳаштум — барои Абиё;
11. Нӯҳум — барои Ешуа, даҳум — барои Шаканъёҳу;
12. Ёздаҳум — барои Эльёшиб, дувоздаҳум — барои Ёким;
13. Сездҳум — барои Ҳуффо, чордаҳум — барои Ешабъоб;
14. Понздаҳум — барои Билчо, шонздаҳум — барои Иммир;
15. Ҳафдаҳум — барои Ҳизир, ҳаждаҳум — барои Ҳафиссис;
16. Нуздаҳум—барои Фатаҳъё, бистум — барои Ҳизқиёл;
17. Бисту якум — барои Ёкин, бисту дуюм — барои Ҷомул;
18. Бисту сеюм — барои Далоёҳу, бисту чорум — барои Маазъёҳу.
19. Ҳамин аст навбатҳои онҳо дар хизматашон, барои до-хил шудан ба хонаи Худованд, бар тибқи дастуруламале ки ба

воситаи падарашон Ҳорун ба онҳо дода шудааст, чунон ки Худованд Худои Исроил ба вай амр фармуда буд.

Тақсимоти писарони дигари Левӣ.

20. Ва дар бораи бақияи банӣ-Левӣ: аз писарони Амром — Шубоил, аз писарони Шубоил — Еҳдиёху;

21. Аз Раҳабъёху: аз писарони Раҳабъёху — сардорашон Йишшиё;

22. Аз йисҳориён — Шалӯмӯт; аз писарони Шалӯмӯт — Яҳат;

23. Ва аз писарони Ҳебрӯн: Ериёху — сардорашон, Амаръёху — дуюм, Яҳазиил — сеюм, Еқамъом — чорум;

24. Писарони Узиил: Мико; аз писарони Мико — Шомир;

25. Бародари Мико — Йишшиё; аз писарони Йишшиё — Закаръёху;

26. Писарони Марорӣ: Маҳлӣ ва Мушӣ; писарони Яязиёху — Банӯ;

27. Писарони Марорӣ: аз они Яязиёху — Банӯ ва Шӯхам ва Заккур ва Ибрӣ;

28. Аз они Маҳлӣ — Эльзор, вале вай писаре нашофт;

29. Аз они Қиш: писарони Қиш — Ерахмеил;

30. Ва писарони Мушӣ: Маҳлӣ ва Эдар ва Еримӯт. Инҳо писарони левизодагон бар ҳасби хонаводаҳои мебошанд.

31. Ва онҳо низ, дар баробари бародарони худ банӣ-Ҳорун, ба хузури подшоҳ Довуд ва Содӯқ ва Аҳималик ва сардорони хонаводаҳои коҳинон ва левизодагон қуръа партофтанд, — сардори хонавода дар баробари бародари хурдии худ.

БОБИ БИСТУ ПАНҶУМ

Шумораи муганниён ва вазифаҳои онҳо.

1. Ва Довуд ва сардорони лашкари хизмат писарони Ософ ва Ҳеймон ва Едунро ҷудо карданд, то ки бо бар-батҳо, удҳо ва санҷҳо сурудгӯӣ кунанд; ва шумораи онҳо, ки дар хизмати худ моҳир буданд, ин аст:
2. Аз писарони Ософ: Заккур ва Юсуф ва Натанъё ва Асарэло; ин писарони Ософ дастпарварди Ософ буданд, ки ӯ бо ҳидояти подшоҳ сурудгӯӣ мекард.
3. Аз Едун, писарони Едун: Чададьёху, Сарӣ, Ешаъ-ёху, Ҳашабъёху ва Маттитъёху — шаш нафар, ки дар тахти роҳбарии падарашон Едун барбат навохта, дар ҳамд ва ситоиши Худованд сурудгӯӣ мекарданд.
4. Аз Ҳеймон, писарони Ҳеймон: Букқиёху, Маттанъёху, Уззиил, Шабуил, Еримӯт, Ҳананъё, Ҳанонӣ, Элиото, Циддалтӣ, Ромамтӣ-Озар, Ёшбеқошо, Маллӯтӣ, Ҳӯтир ва Маҳазӣт.
5. Ҳамаи онҳо писарони Ҳеймон буданд, ки ӯ пешбини подшоҳ дар ҳамду санои Худо буд, то ки чалоли Ёро ба-ланд бардорад; ва Худо ба Ҳеймон чордах писар ва се духтар дода буд.
6. Ҳамаи инҳо дар тахти роҳбарии падарашон бо санҷҳо, удҳо ва барбатҳо дар хонаи Худованд сурудгӯӣ мекарданд, ва ин хизмати хонаи Худоро бо ҳидояти подшоҳ ва Ософ ва Едун ва Ҳеймон ба ҷо меоварданд.
7. Ва шумораи онҳо бо бародаронашон, ки сурудгӯиро барои Худованд таълим гирифта буданд, яъне ҳамаи касоне ки дар ин кор маҳорат доштанд, дусаду ҳаштоду ҳашт нафар буд.

Бо қуръа тақсим кардани онҳо ба 24 навбат.

8. Ва онҳо барои муқаррар кардани навбатдорӣ, — хурд дар баробари калон, моҳир дар баробари шогирд, — қуръа партофтанд.
9. Ва қуръаи якуми банӣ-Ософ барои Юсуф баромад; дуҷум — барои Чададьёху, ки у ва бародаронаш ва писаронаш дувоздах нафар буданд;

10. Сеюм — барои Заккур, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
11. Чорум — барои Ёисрӣ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
12. Панҷум — барои Натанъёху, писаронаш ва бародаро-наш, дувоздах нафар;
13. Шашум — барои Буққиёху, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
14. Ҳафтум — барои Есарэло, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
15. Ҳаштум — барои Ешаъёху, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
16. Нӯҳум — барои Маттанъёху, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
17. Даҳум — барои Шимъӣ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
18. Ёздаҳум — барои Азаръил, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
19. Дувоздахум — барои Ҳашабъё, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
20. Сездеҳум — барои Шубоил, писаронаш ва бародаро-наш, дувоздах нафар;
21. Чордахум — барои Маттитъёху, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
22. Понздаҳум — барои Еримӯт, писаронаш ва бародаро-наш, дувоздах нафар;
23. Шонздаҳум — барои Ҳананъёху, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
24. Ҳафдахум — барои Ёшебқошо, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
25. Ҳаждахум — барои Ҳанонӣ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
26. Нуздаҳум — барои Маллӯтӣ, писаронаш ва бародаро-наш, дувоздах нафар;

27. Бистум — барои Элиёто, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
28. Бисту якум — барои Хўтир, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
29. Бисту дуум — барои Чиддалтӣ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
30. Бисту сеюм — барои Маҳазииӯт, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар;
31. Бисту чорум — барои Рӯмамтӣ-Озар, писаронаш ва бародаронаш, дувоздах нафар.

БОБИ БИСТУ ШАШУМ

Тақсимоти дарбонон.

1. ИН аст тақсимоти дарбонон: аз кӯраҳиён — Машолаамъёху ибни Қӯрӣ, аз писарони Ософ.
2. Ва писарони Машолаамъёху: Закаръёху — нахустзода, Едиаил — дуум, Забадьёху — сеюм, Ятнииил — чорум;
3. Элом — панҷум, Ехӯҳонон — шашум, Эльехӯэнай — ҳафтум.
4. Ва писарони Убайд-Адӯм: Шамаъё — нахустзода, Ехӯзобод — дуум, Юох — сеюм, Сокор — чорум, Натанъил — панҷум;
5. Аммиил — шашум, Исокор — ҳафтум, Фауллотӣ — ҳаштум, зеро ки Худо ўро баракат дода буд.
6. Ва барои писараш Шамаъё писарон таваллуд ёфтанд, ки дар хонадони падарашон сардорӣ мекарданд, чунки ҷанговарони далер буданд.
7. Писарони Шамаъё: Отнӣ, Рафоил, Убайд ва Элзобод, бародарони далери ӯ: Элиёху ва Самакьёху.
8. Ҳамаи онҳо аз писарони Убайд-Адӯм буданд, ки худа-шон ва писаронашон ва бародаронашон дар хизмат мардонии далер буданд; ин одамони Убайд-Адӯм шасту ду нафар буданд.
9. Ва Машолаамъёху ҳаждаҳ нафар писарон ва бародарони далер дошт.

10. Ва Хӯсо, ки аз писарони Марорӣ буд, писарон дошт: Шимрӣ — сардорашон, агарчи нахустзода набуд, вале падараш ӯро сардор таъин карда буд;
11. Ҳилкиёху — дуюм, Табальёху — сеюм, Закаръёху — чорум; ҳамаи писарон ва бародарони Хӯсо сездеҳ нафар буданд.
12. Ҳамин аст тақсимоти дарбонон дар миёни сардорони хонаводаҳо, ки навбатҳошон, дар баробари бародарҳои онҳо, барои хизмат кардан дар хонаи Ҳудованд таъин шуда буд.
13. Ва онҳо, ҳам хурдашон ва ҳам калонашон, бар ҳасби хонаводаҳои худ барои ҳар дарвоза қуръа партофтанд.
14. Ва қуръаи дарвозаи шарқӣ ба Шаламъёху афтод; ва ҳангоме ки барои писараш Закаръёху, ки машваратчи хирадманд буд, қуръа партофтанд, қуръаи ӯ ба дарвозаи шимолӣ баромад;
15. Барои Убайд-Адӯм — дарвозаи чанубӣ, ва барои писаронаш — байтулмол;
16. Барои Шиффим ва Хӯсо — самти ғарбӣ, назди дарвозаи Шаллокат, ки дар он ҷо пайроҳа ба фароз мерафт, ва ҷои як навбатдорӣ дар рӯ ба рӯи навбатдории дигар буд.
17. Ба тарафи шарқӣ шаш нафар левизодагон буданд, ба тарафи шимолӣ — ҳар рӯз чор нафар, ба тарафи чанубӣ — ҳар рӯз чор нафар, ва назди байтулмол — дунафарӣ;
18. Назди айвони ҷониби ғарб: дар сари пайроҳа — чор нафар, назди айвон — ду нафар.
19. Ҳамин аст тақсимоти дарбононе ки аз писарони Қӯраҳ ва аз писарони Марорӣ буданд.

Левизодагоне ки назди ҳазоин таъин шуда буданд.

20. Ва левизодагони дигар, яъне бародарони онҳо, бар ҳазоини хонаи Худо ва бар ҳазоини қурбониҳои муқаддас таъин шуда буданд:

21. Писарони Лаъдон, яъне писарони Чершӯн аз камари Лаъдон, ки сардорони хонаводаи Лаъдони чершӯнӣ буданд, — Яҳиилӣ;
22. Писарони Яҳиилӣ: Зетом ва бародараш Юил бар ха-зоини хонаи Худованд буданд;
23. Аз амромиён, йисҳориён, ҳебрӯниён, оззилиён:
24. Шабуил ибни Чершӯн ибни Мусо нозири хазоин буд;
25. Ва бародарони ӯ аз камари Элиозар: писараш Раҳабъё-ху, писараш Ешаъёху, писараш Йӯром, писараш Зикрӣ ва писараш Шалӯмит буданд,
26. Ки ин Шалӯмит ва бародаронаш бар тамоми хазоини қурбониҳои муқаддас мутасаддӣ буданд, ки онро подшоҳ Довуд вақф карда буд, ва низ сардорони хонаводаҳо ва мириҳазорҳо ва мирисадҳо ва сарлашкарҳо
27. Аз ҷангҳо ва аз ғаниматҳо вақф карда буданд, то ки хонаи Худовандро тақвият намоянд;
28. Ва ҳар он чи Самуили басир, ва Шоул ибни Қиш, ва Абнир ибни Нир, ва Юоб ибни Саруё вақф карда буданд, — ҳар вақфкунанда вақфашро ба дасти Шалӯмит ва бародаронаш месупурд.

Нозирон ва доварон.

29. Аз йисҳориён: Кананъёху ва писаронаш бар кори берунии исроилиён ҳамчун нозирон ва доварон таъин шуда буданд.
30. Аз ҳебрӯниён: Ҳашабъёху ва бародаронаш, ҳазору ҳафтсад нафар мардони далер, дар ин тарафи Ӯрдун, ба сам-ти ғарбӣ, барои назорат кардан бар Исроил аз ҷиҳати ҳар хизмати Худованд ва аз ҷиҳати хизмати подшоҳ, таъин шуда буданд.
31. Аз ҳебрӯниён, бар ҳасби насабномаи хонаводаҳошон, Ериё сардори ҳебрӯниён буд; дар соли чилуми подшоҳии Довуд онҳо тафтиш карда шуданд, ва дар миёни онҳо мардони далер дар Яъзир-Чилъод ёфт шуданд.

32. Ва бародарони вай, ду ҳазору ҳафтсад нафар мардони далер, сардорони хонаводаҳо буданд, ва онҳоро подшоҳ Довуд бар реубениён ва ҷодиён ва нисфи сибти Менаш-ше аз ҷихати ҳар хизмати Худо ва хизмати подшоҳ таъин намуд.

БОБИ БИСТУ ҲАФТУМ

Тақсимоти сардорони лашкар ва дигар нозирон барои хизмати моҳ ба моҳ.

1. ВА банӣ-Исроил, бар ҳасби шумораи онҳо, яъне сардорони хонаводаҳо ва мириҳазорҳо ва мирисадҳо ва нозирони онҳо, дар ҳар кори гурӯҳҳо ки моҳ ба моҳ меома-данд ва мерафтанд, дар ҳамаи моҳҳои сол ба подшоҳ хизмат мекарданд; дар ҳар гурӯҳ бисту чор ҳазор нафар буданд.
2. Бар гурӯҳи якум барои моҳи якум Ёшобъом ибни Забдиил буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд;
3. Ҷ, аз писарони Форас, бар ҳамаи сарлашкарҳо дар моҳи якум сардор буд.
4. Ва бар гурӯҳи моҳи дуюм Дӯдаи аҳӯҳӣ буд, ва дар гурӯҳи ӯ Миклӯти сарвар низ буд; ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
5. Сарлашқари сеюм барои моҳи сеюм Баноёҳу ибни Еҳӯёдои саркоҳин буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
6. Ин ҳамон Баноёҳу буд, ки часуртарини он сӣ нафар ва сардор бар он сӣ нафар буд, ва дар гурӯҳи ӯ писараш Аммизобод буд.
7. Сарлашқари чорум барои моҳи чорум Асоил бародари Юоб ва баъд аз ӯ писараш Забадьё буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
8. Сарлашқари панҷум барои моҳи панҷум Шамҳути йиз-роҳӣ буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
9. Сарлашқари шашум барои моҳи шашум Иро ибни Иққиши тақӯӣ буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

10. Сарлашқари ҳафтум барои моҳи ҳафтум Ҳиласи фа-лунӣ аз писарони Эфроим будӣ, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
11. Сарлашқари ҳаштум барои моҳи ҳаштум Сибкаи ху-шотӣ аз зораҳиён буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор на-фар буданд.
12. Сарлашқари нӯҳум барои моҳи нӯҳум Абиозари анокӯтӣ аз бинъёминиён буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
13. Сарлашқари даҳум барои моҳи даҳум Маҳраи натӯфотӣ аз зораҳиён буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
14. Сарлашқари ёздаҳум барои моҳи ёздаҳум Баноёи фир-ботунӣ аз писарони Эфроим буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.
15. Сарлашқари дувоздаҳум барои моҳи дувоздаҳум Ҳол-даи натӯфотӣ аз писарони Отаиил буд, ва дар гурӯҳи ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Сардорони дувоздаҳ сибт.

16. Ва бар сибтҳои Исроил: раиси Реубен — Элиозар ибни Зикрӣ; раиси Шимъун — Шафатъёҳу ибни Маако;
17. Раиси Левӣ — Ҳашабъё ибни Қамуил; раиси Ҳорун — Содӯк;
18. Раиси Яҳудо — Элиҳу аз бародарони Довуд; раиси Иссокор — Омрӣ ибни Микоил;
19. Раиси Забулун — Йишмаъёҳу ибни Убадьёҳу; раиси Нафтолӣ — Еримӯт ибни Азриил;
20. Раиси банӣ-Эфроим — Ҳӯшаъ ибни Азазъёҳу; раиси нисфи сибти Менашше — Юил ибни Фадоеҳу;
21. Раиси нисфи Менашше дар Цильод — Йиддӯ ибни Закаръёҳу; раиси Бинъемин — Ясиил ибни Абнир;
22. Раиси Дон — Азаръил ибни Ерӯҳом. Инҳо сарварони сибтҳои Исроил буданд.

23. Вале Довуд касонеро, ки бистсола ва камтар буданд, саршуморӣ накард, зеро Худованд гуфта буд, ки Исроилро мисли ситораҳои осмон саршумор мегардонад.

24. Юоб ибни Саруё ба саршуморӣ сар кард, вале ба ан-ҷом нарасонид, ва ба ин муносибат ғзабе бар Исроил ба амал омад; ва он саршуморӣ ба китоби вақоеъномаи подшоҳ Довуд дохил нашуд.

25. Ва бар хазоини подшоҳ Азмавт ибни Адиил буд; ва бар анборҳои ки дар сахро, дар шаҳрҳо ва дар деҳот ва дар қалъаҳо буд, — Йўнотон ибни Уззиёху;

Мансабдорони дигар, ки Довуд баргумошта буд.

26. Ва бар коркунони сахро, ки заминро кор мекарданд, — Эзрӣ ибни Калуб;

27. Ва бар тоқзорҳо — Шимъии ромотӣ; ва бар анборҳои шароб, ки дар тоқзорҳо буд, — Забдии шифмӣ;

28. Ва бар дарахтони зайтун ва тут-анҷир, ки дар пасти буд, — Баал-Ҳонони чадирӣ; ва бар анборҳои раған — Юош;

29. Ва бар говҳои ки дар Шорўн мечарид, — Ширтаи шорўнӣ; ва бар говҳои ки дар водиҳо буд, — Шофот ибни Адлой;

30. Ва бар шутурҳо — Убили исмоилӣ; ва бар модахарҳо — Еҳдиёхуи мирўнутӣ;

31. Ва бар бузу гўсфандон — Ёзизи ҳаҷрӣ. Ҳамаи инҳо сардорони молу мулк буданд, ки подшоҳ Довуд баргумошта буд.

32. Ва Йўнотон, амаки Довуд, машваратчӣ, марди оқил ва котиб буд; ва Яҳиил ибни Ҳакмўнӣ назди писарони Довуд буд.

33. Ва Аҳитўфал машваратчии подшоҳ, ва Ҳушаи арқӣ дўсти подшоҳ буд;

34. Ва баъд аз Аҳитўфал Еҳўёдоъ ибни Баноёху ва Абъётор буданд; ва сарлашқари подшоҳ Юоб буд.

БОБИ БИСТУ ҲАШТУМ

Подшоҳ Довуд дар маҷлиси ботантанаи ҳамаи сардорон иродаи худро эълон мекунад.

1. Ва Довуд ҳамаи сарварони Исроил, сарварони сибт-ҳо ва сарварони гурӯҳҳо, ки ба подшоҳ хизмат мекарданд, ва мириҳазорҳо ва мирисадҳо ва сардорони тамоми молу мулк ва чорвои подшоҳ ва писаронашро бо хочасароён ва паҳлавонон ва ҳамаи мардони ҷангӣ дар Ерусалим ҷамъ кард.
2. Ва подшоҳ Довуд бар поҳояш бархоста, гуфт: «Маро бишнавед, эй бародарони ман ва қавми ман! Муроди дили ман ин буд, ки хонаи оромгоҳе барои сандуқи аҳди Худо-ванд ва барои қадамгоҳи Худои мо бино кунам, ва барои бино кардани он тайёри дидам.
3. Вале Худо ба ман гуфт: "Ту хонае ба исми Ман бино накун, зеро ки ту марди ҷангӣ ҳастӣ, ва хун рехтай".
4. Ва Худованд Худои Исроил маро аз тамоми хонадони падарам интиҳоб кард, то ки бар Исроил ба сурати абадӣ подшоҳ бошам, зеро ки Ё Яхудоро ҳамчун раис баргузид, ва аз хонадони Яхудо — хонадони падари маро, ва аз писарони падарам — ба ман таваҷҷӯҳ намуд, то ки бар тамоми Исроил подшоҳ гардонам.
5. Ва аз ҳамаи писаронам, — зеро ки Худованд ба ман писарони бисъере додааст, — Ё писарам Сулаймонро интиҳоб кард, то ки вай бар тамоми салтанати Худованд бар Исроил биншинам.
6. Ва Ё ба ман гуфт: "Писари ту, Сулаймон, ҳамон аст, ки хонаи Маро, ва саҳнҳои Маро бино хоҳад кард, зеро ки Ман варо баргузидаам, то ки барои Ман писар бошад, ва Ман барои вай падар хоҳам буд,
7. Ва салтанати варо то абад пойдор хоҳам гардонид, ба шарте ки дар иҷрои аҳком ва дастурҳои Ман мисли имрӯз устувор бошад".
8. Ва алҳол, дар пеши назари тамоми Исроил, ки ҷамоати Худованд ҳастанд, ва ба самъи Худои мо мегӯям: тамоми аҳкоми Худованд Худои худро ба ҷо оваред ва ҷӯё бошед, то

ки ин замини хубро тасарруф намоед ва баъд аз худ онро ба писарони худ то абад мерос бигузored.

9. Ва ту, эй писарам Сулаймон, Худои падари худро бишнос, ва Ёро бо дили комил ва бо чони иштиёқманд ибодат намо, зеро ки Худованд ҳамаи дилҳоро имтиҳон мекунад, ва ҳар андеша ва фикрро мефаҳмад. Агар Ёро чӯё бошӣ, Ё барои ту ёфт хоҳад шуд, вале агар Ёро тарк намоӣ, Ё туро то абад тарк хоҳад кард.

10. Алҳол диққат намо, зеро ки Худованд туро баргузи-дааст, то ки хонае барои қудс бино намоӣ, пас қавӣ бош ва амал намо»,

11. Ва Довуд ба писараш Сулаймон нақшаи равоқ, ва хонаҳои он, ва анборҳои он, ва болохонаҳои он, ва ҳучраҳои дохилии он, ва хонаи ҳарамро дод,

12. Ва нақшаи ҳар он чиро, ки аз чониби Рӯҳ ба ӯ ато шуда буд, — барои саҳнҳои хонаи Худованд, ва барои ӯтоқҳои гирдогирди он, ва барои хазоини хонаи Худо, ва барои хазоини қурбонихои муқаддас,

13. Ва барои гурӯҳҳои коҳинон ва левизодагон, ва барои тамоми кори хизматгузории хонаи Худованд, ва барои тамоми колои хизмати хонаи Худованд.

14. Ва тиллоро бо вазни тилло барои тамоми колои ҳар навъ хизмат дод; ва нукраро барои тамоми колои нукра бо вазни он барои тамоми колои ҳар навъ хизмат;

15. Ва тиллоро бо вазни он барои чароғдонҳо ва чароғҳои онҳо, бо вазни он барои ҳар чароғдон ва чароғҳояш; ва нукраро бо вазни он барои чароғдонҳои нукра, барои ҳар чароғдон ва чароғҳояш, мувофиқи кори ҳар чароғдон;

16. Ва тиллоро бо вазни он барои мизҳои нони тақдим, барои ҳар миз; ва нукраро барои мизҳои нукра;

17. Ва тиллои холисро барои чанголҳо ва косаҳо ва пиёлаҳо; ва барои тосҳои тилло бо вазни он барои ҳар тос; ва нукраро барои тосҳои нукра бо вазни он барои ҳар тос;

18. Ва тиллои софро бо вазни он барои қурбонгоҳи бухур; ва барои нақшаи ароба, яъне каррубиёни тиллое ки болҳо-шонро паҳн карда, болои сандуқи аҳди Худовандро мепӯшо-нанд.

19. Ҳамаи ин ба таври хаттист, ки аз ҷониби Худованд бар ман нозил шуда, ҳамаи корҳои ин нақшаро ба ман фаҳмонидааст.

Довуд сохтмони маъбадро ба Сулаймон месупорад.

20. Ва Довуд ба писараш Сулаймон гуфт: «Қавӣ ва далер бош ва амал намо, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо туст, ва то тамоми коре ки барои хизмати хонаи Худованд лозим аст, ба анҷом нарасад, Ў аз ту дур нахоҳад шуд ва туро тарк нахоҳад кард.

21. Ва инак гурӯҳҳои коҳинон ва левизодагон барои хизмати хонаи Худо; ва ҳар валинеъмате ки ҳикматашро ба ҳар амал мебахшад, дар тамоми ин кор бо туст, ва сарварон ва тамоми қавм ба ҳар амри ту итоат хоҳанд кард».

БОБИ БИСТУ НУҲУМ

Довуд ба тамоми қавм муроҷиат намуда, насиҳат медиҳад.

1. ВА подшоҳ Довуд ба тамоми ҷамоат гуфт: «Писарам Сулаймон, ки Худо ӯро ба танҳои баргузидааст, ҷавон ва нозук аст, вале ин кор бузург аст, зеро ки ин қалъа на аз барои одамизод аст, балки барои Худованд Худо.

2. Ва ман бо тамоми қувватам барои хонаи Худои худ тайёр кардаам: тиллоро барои ашьёи тиллоӣ, ва нуқраро барои ашьёи нуқрагин, ва мисро барои ашьёи мисин, ва оҳанро барои ашьёи оҳанин, ва чӯбро барои ашьёи чӯбин; сангҳои ҷазъ ва сангҳои тарсеъ, сангҳои сурмафом ва ранго-ранг, ва ҳар навъ сангҳои гаронбаҳо, ва бисъёр сангҳои мрамор.

3. Ва боз, ба сабаби муҳаббати худ ба хонаи Худои худ, ганҷинаи тилло ва нуқрае ки ман дарам, онро низ илова бар

ҳар чизе ки барои хонаи қудс тайёр кардаам, ман барои хонаи Худои худ медиҳам:

4. Се ҳазор киккар тилло аз тиллои Ўфир, ва ҳафт ҳазор киккар нуқраи соф, барои рӯйбаст кардани деворҳои хонаҳо;

5. Тиллоро барои ашъи тиллоӣ, ва нуқраро барои ашъи нуқрагин, барои ҳар коре ки бо дасти ҳунармандон ба ҷо оварда мешавад. Пас кист, ки имрӯз ба таври ихтиёрӣ ба-рои Худованд ионат диҳад?»

Сардорон ва қавм ба таври ихтиёрӣ ионат медиҳанд.

6. Ва сардорони хонаводаҳо, ва сарварони сибтҳои Ис-роил, ва мириҳазорҳо ва мирисадҳо, ва сардорони корҳои подшоҳ ба таври ихтиёрӣ ба додани ионат шурӯъ карданд.

7. Ва барои хизмати хонаи Худо панҷ ҳазор киккар ва даҳ ҳазор дирҳам тилло, ва даҳ ҳазор киккар нуқра, ва ҳаҷдаҳ ҳазор киккар мис, ва сад ҳазор киккар оҳан доданд.

8. Ва онҳое ки дар дасташон сангҳои гаронбаҳо ёфт шуд, онҳоро барои хазоини хонаи Худованд ба дасти Яҳиили чершӯнӣ супурданд.

9. Ва қавм аз ионатҳои ихтиёрии худ шод гардиданд, зеро ки бо дили комил барои Худованд ионат доданд, ва подшоҳ Довуд низ бағоят шод шуд.

Довуд Худовандро муборак мехонад ва шукрона мегӯяд.

10. Ва Довуд Худовандро пеши тамоми ҷамоат муборак хонд, ва Довуд гуфт: «Эй Худованд Худои падари мо Ис-роил! Ту аз азал то абад муборак ҳастӣ.

11. Худовандо! Кибриё ва зӯрмандӣ ва шукӯҳ ва нусрат ва шавкат аз они Туст, зеро ки ҳар он чи дар осмон ва замин аст, аз они Туст. Худовандо! Салтанат аз они Туст, ва ту бар сари ҳама мутаол ҳастӣ.

12. Ва сарват ва чалол аз ҷониби Туст, ва Ту бар ҳама ҳоким ҳастӣ, ва қувват ва қудрат дар дасти Туст, ва ихтиёри бузург ва мустаҳкам кардани ҳама дар дасти Туст.

13. Ва алҳол, эй Худои мо, мо Туро ҳамд мегӯем, ва исми пуршукӯҳи Туро ситоиш мекунем.

14. Аммо ман кистам ва қавми ман чистанд, ки қувват дошта бошем чунин ионат диҳем? Зеро ки ҳама чиз аз ҷониби Туст, ва он чиро, ки аз дасти Ту гирифтаем, ба ту додаем.

15. Зеро ки мо ба ҳузури Ту ғариб ҳастем, ва мисли ҳамаи падарони худ меҳмон мебошем: айёми мо бар замин мисли соя аст, ва бақо надорад.

16. Эй Худованд Худои мо! Тамоми ин сарват, ки барои сохтани хонае ба исми қудси Ту муҳайё кардаем, аз дасти Туст, ва ҳамаи он аз они Туст.

17. Ва ман, эй Худои ман, медонам, ки Ту дилҳоро имтиҳон мекунӣ, ва ба росткорӣ тавачҷӯх менамоӣ; ман аз ростии дили худ тамоми ин ионатро додаам, ва алҳол мебинам, ки қавми Ту низ, ки дар ин ҷо мебошанд, бо шодмонӣ барои Ту ионат медиҳанд.

18. Эй Худованд Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Исроил! Инро ба сурати абадӣ дар фикру андешаҳои дили қавми Худ нигоҳ дор, ва дилҳои онҳоро ба сӯи Худ равона намо.

19. Ва ба писарам Сулаймон дили комил бибахш, то ки аҳкоми Ту, шаҳодоти Ту ва фароизи Туро риоя намояд, ва ҳамаи инро ба амал оварад, ва қалъаеро, ки ман барояш тайёрӣ дидаам, бино кунад».

20. Ва Довуд ба тамоми ҷамоат гуфт: «Худованд Худои худро муборак хонед!» Ва тамоми ҷамоат Худованд Худои падарони худро муборак хонданд, ва ба Худованд ва ба подшоҳ таъзим карданд ва сачда бурданд.

21. Ва барои Худованд қурбониҳо забҳ карданд, ва фардои он рӯз барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ тақдим карданд: ҳазор сар гов, ҳазор сар қўчқор, ҳазор сар гӯсфанд бо ҳадияҳои рехтании онҳо, ва қурбониҳои зиёде барои тамоми Исроил.

22. Ва дар он рӯз ба ҳузури Худованд бо шодмонии бузурге хӯрданд ва нӯшиданд; ва Сулаймон ибни Довудро дуҷумбора подшоҳ сохта, ба ҳузури Худованд ўро ба раисӣ, ва Содўқро ба кохинӣ тадҳин карданд.

Подшоҳ шудани Сулаймон. Фавти подшоҳ Довуд.

23. Ва Сулаймон бар тахти Худованд нишаста, ба ҷои падараш Довуд подшоҳӣ кард, ва комъёб гардид; ва тамоми Исроил ба ў итоат карданд.

24. Ва ҳамаи сардорон ва паҳлавонон, ва ҳамаи писарони подшоҳ Довуд низ ба подшоҳ Сулаймон тобеъ шуданд.

25. Ва Худованд Сулаймонро бузург гардонид, дар назари тамоми Исроил баланд бардошт, ва шукӯҳи салтанатро ба ў ато фармуд, ки ҳеч подшоҳи Исроил пеш аз ў ба он ноил нагардида буд.

26. Ва Довуд ибни Ёисой бар тамоми Исроил подшоҳӣ кард.

27. Ва айёми подшоҳии ў бар Исроил чил сол буд: дар Хебрўн ҳафт сол подшоҳӣ кард, ва дар Ерусалим сию се сол подшоҳӣ кард.

28. Ва ў дар пирии некӯ, аз умр ва сарват ва ҷалол сергардида, фавт кард; ва писараш Сулаймон ба ҷои ў подшоҳ шуд.

29. Ва саргузашти подшоҳ Довуд, аз аввали умраш то охири он, дар навиштаҷоти Самуили басир, ва дар навиштаҷоти Нотони набӣ, ва дар навиштаҷоти Ҷоди пешбин тасвир ёфтааст, —

30. Бо тамоми салтанати ў ва зўрмандии ў, ва бо воқеаҳое ки ба ў, ва ба Исроил, ва ба ҳамаи салтанатҳои кишварҳо рӯй додааст.